

Siedem

CENA POJEDYŃCZ. EGZEMPL. 8 GROSZY
W NIEDZIELE 10 GROSZY

groszy

DZIENNIK ILUSTROWANY DLA WSZYSTKICH
O WSZYSTKIEM.

WIADOMOŚCI ZE ŚWIATA · SENSACYJNE POWIEŚCI.

ROK III.

SOBOTA, 28 LIPCA 1934

NR. 205

PO ZAMACHU WIEDENSKIM

Zaostrzony kurs. - Bliższa i dalsza przyszłość

Wiedeń, 27. lipca.

Cały Wiedeń jest pod wrażeniem dopiero co rozegranej tragedii. Mimo opowania sytuacji przez rząd, uczucie niepewności nie minęło, gdyż wiadomości z prowincji nadchodzą skąpo. Również i najbliższa przyszłość przedstawia się ciemno.

Decyzja w sprawie utworzenia nowego rządu zapadnie dopiero po pogrzebie kanclerza Dollfussa, a więc najwcześniej w poniedziałek lub wtorek. Jak się ułożą

wehry, która w tej chwili przedstawia w Austrii właściwie jedyną jako tako zorganizowaną siłę polityczną, wysuwa już szereg żądań. Żądania te idą, jak się należało spodziewać w kierunku zaostrzenia kursu wewnętrznego na wszystkich frontach. Heimwehra domaga się mianowicie natychmiastowego skazania w trybie doraźnym aresztowanych spiskowców, aresztowania wszystkich przywódców hitlerowskich i komunistycznych, przeprowadzenia energicznej czystki w urzędach państwowych, zaprzysiężenia personelu leśnego i podporządkowania go żandarmerji, dalej uzbrojenia oddziałów ochronnych i wreszcie uczestnictwa kierowników frontu ojczyźnianego w radzie ministrów i w rządach krajowych.

Aresztowania i czystka

Zaostrzony kurs w polityce wewnętrznej i czystka we wszystkich urzędach państwowych już się zresztą rozpoczęła. W ciągu ubiegłej nocy i dnia w Wiedniu i na prowincji przeprowadzono szereg aresztowań wśród hitlerowców. Jak słychać, aresztowano m. in. wiele wybitnych osobistości z najbliższego otoczenia dr. Rintelena. Miano również aresztować syna dr. Rintelena, który jest znany narodowym socjalistą. Aresztowano dalej generała Karola Wagnera i radcę dworu Boehma z urzędu kanclerskiego. Szwagra dr. Rintelena, dr. Eryka Rajakowica aresztowano w Grazu. Między aresztowanymi znajduje się również naczelny redaktor skrajnie prawicowego dziennika „Wiener Neueste Nachrichten“.

Silne podejrzenia padły również na wielu wyższych urzędników policji, których zachowanie się w czasie zamachu budziło wielkie wątpliwości. W przynajmniej policji odbywa się energiczne śledztwo.

Podejrzana rola dr. Rintelena

Dr. Rintelen aresztowany w ciągu nocy dokonał, jak wiadomo, zamachu samobójczego. Rola jego w ciągu ostatnich wypadków jest istotnie bardzo podejrzana. Prasa oficjalna podnosi zgodną, iż jest rzeczą uderzającą, że Rintelen przybył do Wiednia bezpośrednio przed zamachem, oraz, że teroryści, którzy opowiadali radiostację ogłosili, iż on właśnie obejmuje rządy po Dollfussie. Również i minister Fey oczekiwał widocznie rozwiązania sytuacji od wkroczenia Rintelena, był zatem prawdopodobnie w tym duchu poinformowany przez zamachowców. Politycznie pos. w Rzymie znany jest zresztą z swego kompromisowego stanowiska w stosunku do hitlerizmu, to też nie jest wykluczone, że narodowi socjaliści widzieli w nim odpowiedniego człowieka do objęcia rządów na czas przejściowy, aż do chwili zupełnego opanowania Austrii.

Wstrząsający widok

Dzienniki przynoszą szereg nowych szczegółów tragedii, jaka się rozegrała w urzędzie kanclerskim. Ojciec Franciszkanin, Hartmann, zaprzyjaźniony z dr. Dollfuszem został w dniu zamachu około godz. 10 wieczorem po długim czekaniu dopuszczony do zwłok kanclerza. Ojciec Hartmann w ten sposób opisuje swoje wrażenia:

„Gdy wszedłem do pokoju, zobaczy-

łem najpierw zwłok kanclerza rozciągnięte na kanapie. Kanapa była nieco wzniesiona, a na podłodze widniały plamy krwi. Ciało było przykryte, tylko twarz była odsłonięta. Mimo spokojnego wyrazu nosiła ona ślady niesłychanego wzburzenia. Przez prawy policzek od ucha aż do ust, widniała wyraźna pręga.

Gmach kanclerski w Wiedniu, w środę po południu. Wewnątrz znajdują się jeszcze teroryści hitlerowscy, uwięzieni ministrowie i umierający kanclerz Dollfuss. Budynek otoczony jest przez wojska rządowe i samochody pancerne.

Miało się wrażenie, że były to ślady znechania się nad kanclerzem. Zanim pożegnałem się z umarłym, uniosłem zasłonę, przykrywającą ciało. Widok był wstrzą-

sający. Z ciała dosłownie wyciekła cała krew. Było jasne, że Dollfuss musiał straszliwie cierpieć duchowo i fizycznie“.

Rola Niemiec w zamachu

W Wiedniu nie mówi się wprawdzie dziś jeszcze o wystąpieniu z żądaniem do mocarstw o interwencję w Berlinie w związku z ostatnimi wypadkami, zarówno jednak w kołach oficjalnych, jak i opinii publicznej, nie ukrywa się przekonania o bezpośrednim związku między zamachem a Monachium. Dziś nadeszła do Wiednia wiadomość o złożeniu z urzędu przez Hitlera inspektora Habichta, który był, jak wiadomo, odpowiedzialnym kierownikiem spraw austriackich w partji hitlerowskiej. Oficjalny komunikat niemiecki, wydany w tej sprawie, powiada, iż rząd Rzeszy nakazał przeprowadzenie śledztwa, celem stwierdzenia, czy jakkolwiek niemieckie placówki nie miały czegoś wspólnego z zamachem wiedeńskim. Śledztwo miało wykazać jedynie

winę Habichta, który nie przeprowadził odpowiedniej kontroli nadchodzących z Austrii wiadomości i rozpowszechnianych dalej przez radio monachijskie. To jest, według komunikatu, jedyna przyczyna złożenia Habichta z urzędu.

W kołach austriackich podnoszą, że usunięcie Habichta, jako głównego kierownika propagandy hitlerowskiej w Austrii domagano się już od wielu miesięcy najzupełniej bezskutecznie. Dopiero teraz po mordzie, popełnionym na kanclerzu i nieudalym zamachu, rząd niemiecki zdecydował się na ten krok wyłącznie w obawie przed reakcją opinii światowej i interwencją mocarstw. W radio wiedeńskim przemawiał wieczorem komisarz Adam, który przytoczywszy wiadomości, rozszereżane przez niemieckie placówki prasowe i radiowe o przebiegu zamachu w Wiedniu, oskarżył wprost Niemcy o współdziałanie w tej formie z terorystami. Jest całkiem jasne, oświadczył Adam, że teroryści chcieli zamordować kanclerza Dollfussa i obalić rząd. Wtargnęli oni do radiostacji, ażeby przez rozsyłanie fałszywych wiadomości, wprowadzić zamieszanie i chaos. Niemiecka urzędowa służba informacyjna nie zaniechała niczego, aby im w tych planach pomóc.

Ciemna przyszłość

Sytuacja w Austrii budzić musi wielkie obawy co do układu stosunków wewnętrznych w przyszłości. Wewnętrznych wstrząsów wcześniej czy później nie da się prawdopodobnie uniknąć. Stworzony przez Dollfussa system bez Dollfussa będzie, według wszelkiego prawdopodobieństwa nie do utrzymania. I to jest istotne znaczenie wiedeńskiego mordu i prawdopodobnie główny cel zamachu.

Ulice Wiednia obsadzone przez wojsko

Śląsk na rzecz ofiar powodzi

Tworzenie komitetów lokalnych

— Urzednicy Głównego Zarządu Spółki Akc. Giesche opodatkowali się na rzecz powodzi w wysokości 2 proc. od miesięcznych poborów. Wyżsi urzednicy opodatkowali się w wysokości 3 proc. od miesięcznych poborów.

— Zarząd kopalni „Andaluji” wyasygnował na konto Wojewódzkiego Komitetu Pomocy Ofiarom Powodzi (P. K. O. nr. 315,500) 781,20 zł., złożonych na rzecz powodzi.

przez urzedników i pracowników kopalni „Andaluji”, Gwarectwo „Cocylji” i Zakładu Szarlejskiego Towarzystwa budowy podziemnych.

— Na rzecz powodzi adwokat Klyczka, złożył 20 zł., zaś p. Leon Janik 15 zł. Razem 35 zł.

Sowiat Rybnicki na powodzi

Jak nam donoszą, opodatkowali się dobrowolnie urzednicy tutejszego starostwa na rzecz powodzi w ten sposób, że od 12—9 grupy oddają 1 proc. poborów przez 5 miesięcy, natomiast urzednicy od 8 grupy wwyż po 2 proc. również przez 5 miesięcy. Jest to ofiara bardzo poważna jeśli zważymy obecne warunki bytu i dlatego temwięcej godna pochwały.

Powiatowa Kasa Oszczędności uchwaliła na rzecz pomocy dla powodzi subwencje w wysokości 1.000 zł. Młyn parowy Bełk dał 1.000 kg. mąki. Dalsi ofiarodawcy spieszą również z pomocą, tak, że prawie codziennie wysyła się pieniądze i artykuły żywnościowe ofiarom tej prawdziwej klęski narodowej.

Komitet pomocy dla powodzi w Lublińcu

Pod protektorem p. wicestarosty Dzika, zawiązał się w Lublińcu komitet pomocy dla powodzi na miasto i powiat Lublińce. Rozwiniął on bardzo ożywną działalność i rozpoczął zbieranie ofiar. Między innymi sporządzono listy składkowe wraz z upoważnieniami do zbierania składek na rzecz komitetu. Komitet pomocy porozumiał się z sferami przemysłowymi miasta Lublińca, które przeprowadzą w własnym zakresie u siebie akcję zbierania funduszu, który przekazany będzie głównemu komitetowi.

mag” w Kaletach uchwaliła złożyć jednorazowy zarobek wszystkich urzedników i robotników w kwocie około 3.200 zł.

Przykład i gorące słowa zachęty wielbionego duchowieństwa oraz płomienna odezwa Powiatowego Komitetu do obywateli powiatu Lublińskiego, niewątpliwie podniosą jeszcze duch ofiarności. (Pg)

w Pszczynie

W Pszczynie ukonstytuował się pod przewodnictwem miejscowego burmistrza Lokalny Komitet Pomocy Ofiarom Powodzi. W skład komitetu weszli przedstawiciele duchowieństwa i wszystkich sfer obywatelstwa bez względu na przekonania polityczne i bez różnicy wyznań. Magistrat wyznaczył na ten cel kwotę 500 zł. Ofiary składane być mogą w gotówce na specjalne konto w Głównej Kasie Miejskiej oraz w naturze.

Rozgoryczenie wśród pracowników przemysłu G. Śl.

z powodu zatwierdzenia obniżki płac

W związku z zatwierdzeniem orzeczenia komisji arbitrażowej w sprawie 8-procentowej obniżki płac pracowników umysłowych w przemyśle śląskim począwszy od dnia 1 lipca br. informują nas, iż wiadomość o powyższej decyzji wywołała wielkie rozgoryczenie wśród ogółu pracowników umysłowych G. Śląska, których organizacje zawodowe czyniły wszelkie możliwe wysiłki przy poparciu Unji wobec władz centralnych, celem spowodowania zmiany wspomnianego orzeczenia komisji w kierunku zmniejszenia procentu obniżki oraz przesunięcia

początkowego terminu jej zastosowania.

Według obliczeń Głównego Urzędu Statystycznego koszty utrzymania rodzin pracowników umysłowych zmniejszyły się w mies. czerwcu w stosunku do mies. maja o 1,8 proc. Zniżka spowodowana została obniżeniem się cen żywności o 5,2 proc., natomiast ceny innych towarów wchodzących w skład budżetu rodziny pracownika umysł., utrzymały się na dotychczasowym poziomie. Obliczenia powyższe oparte są na ankiecie, przeprowadzonej przez Unję Pracowników Umysłowych.

Wyniki tegorocznego lotu narodowego gołębi pocztowych

Tegoroczny Lot Narodowy gołębi pocztowych, który odbył się z Warszawy, w niedzielę, dnia 29 czerwca br. VI Grupa Lotowa Związku Towarzystw Hodowców Gołębi Poczтовых, obejmująca Tow. H. G. P. Tarnowskie Góry, Sowice, Strzybnice, Szarlej, Wlk.

Pieary, Lublińce i Kalety, obesała 62 serjami po 3 gołębie, razem więc 186 gołębiami.

Miejsca, licząc według pełnych serji zajęły: 1) 74 p. p. Lublińce, 2) A. Siedlaczek z Rept Nowych (Tow. Tarn. Góry), 3) Kłosek Józef z Kalet (Tow. Kalety), 4) Gajowski

jest patrzeć na ochotników, jak w pocie czoła pracują bezrobotni, ofiarując swą pracę, swój pot, swoją modlitwę Chrystusowi Królowi. Społeczeństwo katolickie niech przyjdzie przyrzeć się tej robocie, aby zapal ochotników zapalił resztę społeczeństwa do ofiarności na rzecz budowy Katedry Śląskiej.

— **NADZWYCZAJNY ZJAZD DELEGATÓW ZW. POLSKICH TOW. MANDOLINOWYCH.** W niedzielę, dnia 29 bm. odbędzie się o godz. 10-tej w sali „Strzechy Górniczej” w Katowicach, ul. Andrzeja — Walny Zjazd Delegatów Związku.

— **NOŻEM W BOK.** Na ulicy Piastowskiej w Wielkich Hajdukach doszło w ub. czwartek do bójki pomiędzy niejakim Erykiem Kapsiem, oraz Gerhardem Pacyna, zam. w tej samej miejscowości, w czasie której Kaps pchnął niebezpiecznie nożem swego przeciwnika. Rannego odstawiono do szpitala w Wlk. Hajdukach. Zażalenie powstało na tle porachunków osobistych. (ok)

— **SKRADZIONY WÓZ.** W Szopienicach ukradzony został wóz Józefowi Jasięńskiemu, jednokonnym, węglowy z ul. Krakowskiej 62, w poniedziałek w nocy. Znalazca wozu otrzyma wynagrodzenie.

— **WYPŁATA RENT dla wdów i sierot z kasy pensyjnej Huty Królewskiej.** odbędzie się dziś o godz. 7 rano w czytelni, przy ulicy Bytomskiej, w Chorzowie II.

— **24 RAZY.** Przed Sądem Grodzkim w Chorzowie odpowiadał w ub. piątek niejakim Emil Kowalik, zam. w Wielkich Hajdukach, któremu akt oskarżenia zarzucał cały szereg kradzieży. W toku przeprowadzonych dochodzeń policyjnych oskarżonemu zdołano udowodnić kradzieże w 24 wypadkach. Na wczorajszym rozprawie oskarżony przyznał się w

pełności do zarzucanych mu czynów, podając na swe usprawiedliwienie ciężkie położenie. Sąd zasądził osk. Kowalika na 4 miesiące aresztu. (ok)

— **PRZEMYCONY JEDWAB.** Do więzienia sądowego w Chorzowie odstawiono w ub. czwartek Lidję Krause oraz jej siostrę Edytę, zam. w Bytomiu, które przytrzymane zostały na przejściu granicznym w Łagiewnikach, za systematyczny przemyt jedwabiu. (ok)

— **CZYJE ROWERY?** Policja w Łaziskach Górnych zajęła w ostatnim czasie kilka rowerów, co do których istnieje silne podejrzenie, że pochodzą z kradzieży. Poszkodowani, którym w ostatnich dniach skradziono rowery, proszeni są o zgłoszenie się w własnym interesie do posterunku policji w Łaziskach Górnych, w celu rozpoznania rowerów. (ok)

— **DYŻUR LEKARSKI W TARN. GÓRACH.** Od soboty południa do poniedziałku rana pełnić będzie dyżur lekarski p. dr. Salicki. Dyżur apteczny oraz służbę nocną w niedzielę ma apteka „Pod Białym Aniołem”. Przez cały następny tydzień ma dyżur i służbę apteka „Pod Eskulapem”. (Pi)

— **W POTRZASKU.** W czasie ub. targu w Mikołowie policja przytrzymała Marię Witulową, zam. w Nowej Wsi oraz Gertrudę Kulikową z Starej Kuźni, w czasie gdy zamierzały dopuścić się kradzieży kieszonkowej. Przytrzymane są znanymi złodziejkami kieszonkowymi. (ok)

— **POŻAR.** Onegdaj powstał pożar na strychu domu mieszkalnego Michała Mikundy, zamieszkałego w Imielinie, w pow. Pszczyńskim, który zniszczył większą część domu. Jedynie na skutek energicznej akcji straży pożarnej, zdołano pożar zlokalizować. Do tej pory niezdolano ustalić przyczyny, z jakiej powstał ogień. (ok)

Bernard z Bobrownik (Tow. Tarn. Góry), 5) Pitas Józef z Wlk. Piekar (Tow. W. Piekary), 6) Konowół Wojciech z Kozłowej Góry (Tow. Szarlej).

Srednia (przeciętna) szybkość pierwszej (najlepszej) serji wynosiła 1052,37 metrów na minutę. Największa zaś szybkość pojedynczych gołębi wynosiła na minutę 1.175,74 m. (gołąb 74 p. p.), następnie 1.087,34 m. (gołąb Koeniga z Tarn. Gór), względnie 1.082,19 m. (gołąb Słowiańskiego A. z Kalet), względnie 1.069,49 m. (gołąb Siedlaczka z Rept Nowych).

Warunki atmosferyczne były naogół dobre, przy silnym wietrze północno-wschodnim. (Pi)

Przed otwarciem nowych linii kolejowych na Śląsku

Z końcem września br. odbędzie się w Cieszynie uroczyste otwarcie i uruchomienie nowej linii kolejowej Cieszyn — Zebrydowice na przestrzeni 16 km. Budowa tej linii trwa już 3 lata i we wrześniu będzie ukończona. Po między Cieszynem a Zebrydowicami wybierano przystanki kolejowe w Markłowicach, Pogwizdowie, Kaczycach i Kończycach Małych. Nowa ta linia kolejowa zbliży przedewszystkiem Cieszyn do Katowic i skróci przejazd na tej przestrzeni o jedną godzinę. Dotychczas z Katowic do Cieszyna jechało się 4 godziny.

W przyszłym roku na Śląsku odbędzie się uruchomienie i otwarcie dwóch dalszych nowych linii kolejowych, obydwóch na przestrzeniach po 14 km., a mianowicie: Moszczenica — Zebrydowice i Rybnik — Żory. O znaczeniu tych linii pisaliśmy już swego czasu obszernie.

W najbliższej przyszłości najbardziej aktualna na terenie Śląskiego województwa stanie się budowa linii kolejowych na przestrzeni: Wisła — Głębcze i Istebna — Zwardoń. Będzie to w przyszłości jedna z najpiękniejszych linii kolejowych w Polsce. Jak wiadomo, do stacji Wisła — Głębcze prowadzi linia z Ustrońa, idzie więc tylko o przedłużenie linii z Wisły do Zwardonia. Budową tą bezwzględnie zajmie się Fundusz Pracy i budowę tę przyspieszy.

Kronika Zagłębiowska

Redakcja i administracja: Sosnowiec, 3 30 Maja 5.

KINA W ZAGŁĘBIU:

SOSNOWIEC. Zagłębie: „W każdym porcie dziełczyzna”. Pałac: „Hazard życia” i „Ognisty trójkąt”. Eden: „Precz z teściową”.
BEDZIN. Nowości: „Chicago”. Światowid: „Marjo”. Apollo: „Baroud”.
CZELADZ. Czary: „Sherlock Holmes”.
ZAWIERCIE. Stella: „Byłem Ci wierny”.

— **KRADZIEŻ PASÓW.** Komisarjat p. p. w Zawierciu powiadomiono, iż w dniu 25 bm. nieznanymi sprawcy dokonali włamania do zamkniętej fabryki szczonek Mendla Zajdmana (Hoża 2), skąd skradli dwa pasy skórzane.

— **W DRODZE PO „LUP” — ARESZTOWANY.** Ostatniej nocy patrol policyjny, przechodzący ulicą Mrzygłodzką w Zawierciu, zatrzymał podejrzanego Supernaka Bolesława (Rzeczna 24), przy którym znaleziono różne narzędzia złodziejskie. (hu)

— **KONFERENCJA Z BRUKARZAMI.** Piątkowa konferencja z brukarzami w inspektoracie pracy w Sosnowcu, znowu nie doprowadziła do podpisania umowy, ponieważ delegaci samorządów nie mieli pełnomocnictw. Postanowiono zwrócić się do starosty p. Boxy, jako przewodniczącego pow. Komitetu Funduszu Pracy, o arbitraż. Zwołana zostanie jeszcze jedna konferencja.

— **SAMOBÓJSTWO W BEDZINIE.** 20-letnia Józefa Podsiadło w Będzynie, Ksawerowska 15, w celu samobójczym, napila się esencji otowej. Walczy ona ze śmiercią.

— **KRADZIEŻE.** 26 bm. na szkodę Faktora Benjamina w Będzynie, Czładzka 13, skradziono 2 zegarki i 6 monet srebrnych. Do sklepu Spółdzielni Robotniczej Walcowni Hr. Renard, usiłowano dokonać włamania. Sprawcy zostali spłoszeni, pozostawiając tom i wytrychy.

— **WOJNA MAGISTRATU CZELADZKIEGO Z ROLNIKAMI.** Z pastwiska Grabek w Czładzi, należącego do rolników tabelowych magistrat począł brać piasek do robót brukarskich. Rolnicy postawili na miejscu straż, nie chcąc dopuścić do niszczenia ogólnej własności. Wczoraj między robotnikami miejskimi a strażą doszło do starcia, przy czym robotnicy wylamali bramę wjazdową, biorąc siłą piasek. Zarząd Zw. Rolników o zajęciu zameldował policji, która sporządziła protokół. Trzeba dodać, iż Grabek jest bezsporną własnością rolników, z podziału serwitutów i Tow. Saturn, to też poczynania magistratu należy uważać za niewłaściwe. Przypuszczać należy, że Związek Rolników nie odmówiłby oddania piasku na cele miejskie, o ileby magistrat użył właściwej drogi i zwrócił się o to do Związku. Trzeba dodać jeszcze, że Czładź ma dość piasku i w tym wypadku niema potrzeby niszczyć równego i pięknego terenu.

— **POMOC POWODZIOM W OLSZU.** Przedwczoraj powstał miejski komitet pomocy ofiarom powodzi w Olszku, na czele którego stanął burmistrz Majewski. — Akcja zbiorkowa na powodzią rozpoczęła się na terenie miasta w dn. 30 bm. (o)

— **FATALNY WYPADEK PRZY ZWÓZCE ZBOŻA** zdarzył się gospodarzowi Janowi Kułbańskiemu w Bukownie, pow. Olkuskiego, który przy upadku z fury złamał rękę i rozbił sobie głowę. W stanie ciężkim odwieziono go do szpitala olkuskiego. (o)

Tajemnicza śmierć uwiedzionej dziewczyny

Marzeczony, jego siostra i akuszerka zbrodniarzami

W ub. piątek Sąd Okręgowy rozpatrywał sprawę tajemniczego zgonu Jadwigi Krawcowej z Porąbki, pow. Będziński. Dziewczyna nawiązała romans z Antonim Bazgiewem, który obiecywał, że się z nią ożeni. Nałwa dziewczyna uwierzyła, jednak została haniebnie oszukana.

Bazgieł uwiódł nieszczęśliwą, a obawiając się skutków, razem z siostrą swą Pauliną Mateczką, namówił Krawcową do poddania się niedozwolonemu zabiegowi.

W rezultacie nieszczęśliwa dziewczyna zmarła, wobec czego na ławie oskarżonych sądu okręgowego w Sosnowcu zasiadli Marja Szuryło, akuszerka, Antoni Bazgieł i jego siostra Matecka, wszyscy z Porąbki, Oskarżeni o spowodowa-

nie śmierci Krawcowej. Szuryło skazana została na 3 lata więzienia, Bazgieł na półtora roku, a Matecka na rok więzienia.

Zbrodniczą trójkę spotkała zatem zasłużona kara. Akuszerkę wprost z sali sądowej odtransportowano do więzienia w Będzinie.

Dezerter z armii jugosłowiańskiej aresztowany w Łagiewnikach

W dniu 26 bm. przytrzymany został przez straż graniczną pod Łagiewnikami dezerter wojsk jugosłowiańskich Sacira Macewić, lat 29, bez stałego miejsca zamieszkania, który zamierzał nielegalnie przekroczyć granicę do Niemiec. Przytrzymany podał, że opuścił szeregi armii jugosłowiańskiej z powodu ciężkich wa-

runków. W ostatnich miesiącach przeszedł on Austrię, Czechosłowację i przybył do Polski. Obecnie zamierzał udać się przez Niemcy do Francji w celu zaciągnięcia się w szeregi Legji Cudzoziemskiej. Dezertera osadzono w więzieniu w Chorzowie. (ok)

Rozgromienie 2 szajek przemyślniczych trudniących się przemyślnictwem pończoszek i stali

Organa Śląskiej Straży Granicznej zlikwidowały ostatnio 2 szajki przemyślnicze. Jedna szajka, na czele której stał niejaki Elchanan Kurz z Katowic zajmo-

wała się przemyślnictwem na większą skalę pończoszek jedwabnych, koronek i aksami-tów.

Straż Graniczna skonfiskowała kilka-

naście tuzinów pończoszek i innych towarów, wartości około 2.000 zł.

Druga szajka przemyślników z niejakim Ernestem Brauerem, obywatelem niemieckim na czele, zamieszkałym również w Katowicach i posiadającym skład żelazny przy ul. Andrzejki pod firmą „Katowicki Handel Artykułami Żelaznymi“, trudniła się przemyślnictwem towarów stalowych, których przywóz jest zakazany, używając przytem różnych sposobów. M. in. pokrywano towar przemyślnictwem fałszywymi rachunkami nieistniejących firm krajowych. W tym wypadku zajęto również większą ilość przemyconych do Polski towarów.

Krwawy podział łupu złodziejskiego w Będzinie

Łłonek szajki porzucony przez kolegów

26 bm. ulica Zagórska w Będzinie była widowiskiem krwawego zajścia, wywołanego przez szumowiny. Pomiedzy stojącymi na ulicy kilku robotnikami wynikła sprzeczka, która przerodziła się w krwawą bójkę. W pewnej chwili jeden z uczestników wyciągnął z kieszeni nóż, który zatopił aż po rękojeść w brzuchu Zygmunta Musiała, znanego złodzieja. Musiał padł

na ziemię, tracąc przytomność, a koledzy jego zbiegli.

Rana jest tak straszna, że widać wewnątrz, to też ranny złodziej szedł walczyć ze śmiercią. Ze względu na jego ciężki stan nie można go przesłuchać, a temsamem ustalić nazwiska sprawcy, który zbiegł i ukrywa się. Jest pewnym, że zajście wynikło na tle podziału łupu złodziejskiego.

Defraudacje na stacji w Wlk. Hajdukach

Niesumienny urzędnik na ławie oskarżonych

Przed Wydziałem Zamiejscowym Sądu Okręgowego w Chorzowie rozpoczęła się rozprawa o głośne nadużycia, jakie miały miejsce w 1925 r. na terenie kasy stacyjnej w Wielkich Hajdukach. Na ławie oskarżonych zasiadł b. urzędnik kolejowy, Paweł Drobiec, zam. w Wielkich Hajdukach, któremu akt oskarżenia zarzucał dopuszczenie się sprzeniewierzenia 7.000 zł. na szkodę Dyr. Okr. Kol. Państw. w Katowicach. Drugim współoskarżonym jest b. urzędnik tej kasy, niejaki Sosna, który zbiegł do Niemiec, gdzie obecnie spełnia funkcje urzędnika policji tajnej.

Osk. Drobiec sprawował w 1925 r. funkcję urzędnika kasy stacyjnej w Wielkich Hajdukach. Ponieważ prowadził on dość rozwią-

tryb życia, otrzymywane pobory nie wystarczały mu na pokrycie wydatków. W celu pokrycia swoich zobowiązań, Drobiec podjął z kasy stacyjnej sumę 7.000 zł. Manipulację tę Drobiec prowadził przez cały rok 1925. W celu zapobieżenia ewtl. wykryciu tych nadużyć, oskarżony przepisał cyfry w listach płatniczych. Na rozprawie sądowej oskarżony przyznał się częściowo do zarzuczonego mu czynu, twierdząc, że do pełnienia nadużyć nakłaniał go zbiegły do Niemiec Sosna, z którym podzielił się z defraudowaną kwotą. Po wysłuchaniu dwóch rzeczoznawców, sąd postanowił ogłosić wyrok w sobotę, 28 bm. Proces budzi ogólne zainteresowanie. (ok)

Dotkliwa kara za kradzież

Józef Wronski z Częstochowy i Marjan Misztal z Dąbrowy dokonali włamania do sklepu Szlamy Halpera w Dąbrowie, kradnąc artykuły wartości 5 tys. zł. Wczoraj za czyn swój odpowiadali przed sądem w Sosnowcu, który skazał ich na 1× roku więzienia, z pozbawieniem praw na lat 3.

Ujęcie defraudanta Füllbiera z Banku Międzynarodowego

Policja znalazła go w chlewie między... kozami

W związku z sprzeniewierzeniem w Banku Międzynarodowym w Katowicach, przy ul. Mieleckiego, przez pomocnika tegoż banku, Alfreda Fuellbiera, 300.000 k. czeskich (około 60.000 zł.) informują nas, że sprawca tej kradzieży F. ujęty został dn. 27 bm. w Bystrej.

Poprzedniego dnia dowiedzieli się funkcjonariusze Wydziału Śledczego Policji w Katowicach, że defraudant ukrywa się w Bystrej. Wobec tego w porozumieniu z policją w Bielsku udali się funkcjonariusze Wydziału Śledczego z Katowic do Bystrej, gdzie 27 bm. o godz. 3.30 nad ranem zdołano aresztować Fuellbiera, śpiącego w chlewicku pewnego górala między... kozami.

Fuellbier był ubrany w zupełnie nowe ubranie sportowe. Po przebudzeniu F. usiłował dobyć broń, został jednak błyskawicznie rozbrojony i po nalożeniu kajdanek odstawiony na komisariat.

Przy F. znaleziono w czasie rewizji osobistej na piersiach w torebce prawie całą sprzeniewierzoną gotówkę, a mianowicie 298.000 koron czeskich, 200 zł. i 5 mrk. niem. Część skradzionej gotówki odebrano już dnia poprzedniego u znajomych jego w okolicy Bystrej.

Defraudanta po przesłuchaniu odstawiono do więzienia w Katowicach do dyspozycji władz prokuratorskich.

Pozatem aresztowano, jak nam donoszą, jeszcze kilku innych osobników, którzy stali z F. w kontakcie i byli mu po-

mocni przy samej kradzieży względnie w ukrywaniu pieniędzy.

Jak nas dodatkowo informują, jako po-

dejrzanych o współudział w kradzieży aresztowano prakt. biurowego Antoniego Marka z Bystrej oraz Pawła Kisiałę.

Członkowie „Deutsche Partei“ z Siemianowic przed Sądem Apelacyjnym

Sąd Apelacyjny w Katowicach rozpatrywał w ub. piątek głośną swego czasu prowokację członków „Deutsche Partei“, którzy pod Siemianowicami usiłowali rozbój kilku policjantów. Na ławie oskarżonych zasiadło 31 członków „Deutsche Partei“ z Siemianowic w wieku od 18 do 24 lat, z niejakim Wilhelmem Grzybem na czele.

Akt oskarżenia zarzucał wszystkim oskarżonym, że brali udział w zbiegowisku.

„Deutsche Partei“ zwołała na 29 września ub. roku zebranie do sali Domu Chrześcijańskiego w Katowicach. Po zebraniu tem oskarżeni utworzyli pochód, składający się z około 100 osób. Następnie w czwórkach ze śpiewem i zokrzykami „Heil Hitler“ ruszyli w kierunku Siemianowic.

Gdy posterunkowy policji Hanczewski wezwał zgromadzonych oraz przywódcę do wylegitymowania się, wszyscy wznowili głośne okrzyki pod adresem policji

Ukamieniowali staruszkę w Zagórz

Straszna zemsta kuzynów

Z Zagorza, pod Będzinem donoszą o strasznej scenie, jaka tam miała miejsce w ub. czwartek, na kol. „Browar I“. Zamieszkała tam 61-letnia Kunegunda Dudkowska miała jakieś niezlikwidowane dotychczas spory ze swymi kuzynami To-

maszem i Wiktorem Dudkami.

Krytycznego dnia pomiędzy staruszką a Dudkami doszło do słownej utarczki. W czasie której jeden z Dudków rzucił się na kobietę z nożem, zadając jej kilka ciężkich ran, a gdy zbroczona krwią

upadła, rozwścieczeni poczęli bić ją kamieniami.

Kamienowana staruszka straciła przytomność a przewieziona do szpitala, walcząca ze śmiercią. Sprawców aresztowano.

11-letni uciekinier z Będzina

W ub. piątek komisarjat P. P. w Będzinie zaalarmowany został ucieczką 11-letniego Marjana Łabińskiego, zam. przy ul. Promyka 5.

Chłopiec jeszcze 22 bm. wyszedł z domu i od tej chwili ślad po nim zaginął. Przed kolegami chłopiec zwierzył się, że zamierza pieszo dotrzeć do Poznania. Za nieletnim zbiegiem rozesłano listy gończe.

Tragiczna śmierć dziecka

W dniu 23 bm. wydarzył się w Boryni, w pow. Pszczyńskim, nieszczęśliwy wypadek, który pociągnął za sobą śmierć dziecka. Krytycznego dnia w godzinach popołudniowych bawiła się na podwórzu swoich rodziców 5-letnia Berta Kusiołówna i nagle na skutek nieostrożności wpadła do głębokiego dołu, napełnionego wodą. Nieszczęśliwe dziecko poniosło śmierć wskutek udaru serca. (ok)

Wpłacając na konto P. K. O.
Nr. 301.746

ZŁ. 2.31

zapewnisz sobie Czytelniku
codzienne doręczanie „Siędmiu
Groszy“.

KAŻDY CZYTELNIK dziennika „SIĘDEM GROSZY“ posiadać powinien kartę kwitową abonamentów miesięcznych na rok 1934. Dla posiadaczy kart przygotowujemy wlepkę niespodziankę. Prenumeratorki pocztowi zachowywać powinni wszystkie pokwitowania.

Męczennica w Koronie

8)

Ku niezmiernemu zdumieniu cesarzowej, ukazała się dwie godziny później Felicja na Białej sali, w której się odbywał koncert jakiegoś sławnego skrzypka.

Cesarz i dostojna małżonka jego siedzieli, otoczeni całym dworem, na złoconych krzesłach i słuchali z zachwytem mistrzowskiej gry znakomitego artysty. Felicja stała za krzesłem cesarzowej, twarz jej była bladą, jak ściana, ale nigdy jeszcze tak piękną, jak właśnie dzisiaj.

Cała postać jej zdawała się być dziś wyższą, dumniejszą, silniejszą i tylko w oczach błyszczał ponury ogień, który cesarzową niezmierną przejmował obawą.

Koncert skończył się nareszcie, służba roznosiła herbatę, a towarzysztwo dworskie podzieliło się na mniejsze lub większe kółka.

Rozmowa bardzo była ożywioną i wesołą.

W jednym kącie sali stał poseł brazylijski Ramiro del Olivarez. Był to podpadający wysoki i chudy mężczyzna, nie młody, o żółtej, nieprzyjemnej twarzy i krótkich, posiwiałych przedwcześnie włosach.

Ramiro znajdował się zwykle zupełnie osamotnionym w towarzystwach dworskich. Nie lubiono go ogólnie i obawiano go się nawet z powodu jego ponurego, zamkniętego w sobie usposobienia. O bogactwach jego opowiadano natomiast najdziwniejsze historie; uchodził on za jednego z najmajątniejszych ludzi w Brazylii, który dlatego tylko przyjął stanowisko posła, aby móc odgrywać w stolicach Europy ważne role i bywać na dworach króli i cesarzy. Widać, że bardzo był próżny.

Chociaż żony nie miał, mieszkał w jednym z najpiękniejszych pałaców w Wiedniu, którego urządzenie niezmiernie wspaniałe, podobno setki tysięcy kosztowało.

Gdy Felicja odstąpiła miejsce swe przy cesarzowej innej damie dworskiej zbliżyła się do Ramira i pozdrowiła go uprzejmym skinieniem głowy. Twarz Ramira rozjaśniła się uśmie-

chem zadowolenia, ujął rękę dziewczęcia i w milczeniu przycisnął ją do ust.

— Chciałabym pana o coś zapytać — szepnęła Felicja.

— Proszę! Jestem całkiem do usług pani! — brzmiała grzeczna odpowiedź.

Felicja zawahała się na chwilę, ale zaraz potem zaczęła odważnie:

— Przed kilku tygodniami wyznałeś mi pańską miłość! Ofiarowałeś mi serce i rękę i zapewniałeś, że nie odmówisz żadnemu memu życzeniu, gdybym się zgodziła zostać żoną twoją. Przypominasz pan sobie, co ci wówczas na to odpowiedziałam?

— Owszem. Odrzuciłaś pani moją prośbę! Powiedziałaś, że kochasz innego!

— Tak, ale dziś mówię: omyliłam się wówczas! Powinnaś być powiedzieć: nienawidzę go! No, i cóż?

Ramiro pochylił się ku Felicji i szepnął uszczęśliwiony:

— Rozumiem panią! Bogactwo może się zamienić w broń, która pomści zdradzone serce! Piękna Felicjo, powtarzam dziś moją prośbę: kocham cię i proszę o twoją rękę!

— Masz ją pan! — rzekła Felicja z rozpaczliwym uśmiechem i dziko błyszczącymi oczami. — Od tej chwili uważam się za narzeczoną pana!

Brazylijczyk ucałował gorąco rękę narzeczonej.

Cesarzowa zauważyła zdaleka ową scenę i zaraz potem kazała przywołać do siebie Felicję.

— O czymże rozmawiałaś tak poufale z Olivarezem? — zapytała.

Felicja podniosła głowę, a twarz jej blada, stała się jeszcze bledszą.

— Najjaśniejsza Pani, — odrzekła spokojnie — przed chwilą zaręczyłam się z nim!

Cesarzowa zadrżała.

— Nieszczęśliwa! — zawołała. — Co uczyniłaś! Obrażona miłość i dumna popchnęły cię do tego szaleństwa. Jak możesz zaślubić człowieka, którego nie kochasz, który nie daje ci nic, oprócz zimnego złota? O, już niejedna dziewczyna pożałowała takiej nierozwagi!

— Może, ale ja słowa mego nie cofnę! — odpowiedziała Felicja hardo.

ROZDZIAŁ CZWARTY LIST CESARZOWEJ

Późno już było, gdy Maksymiljan wrócił do swego kawalerskiego, wytwornie urządzonego mieszkania. Szybko wydał służącemu rozmaite polecenia, chcąc pozostać zupełnie sam i zamknąwszy starannie drzwi na klucz, usiadł przy biurku i wyjął z kieszeni list cesarzowej.

— Ta ćwiartka papieru — szepnął — rozstrzyga o moim losie! No dalej, muszę raz już przekonać się, o co chodzi. Pokuta rozpoczyna się... Wstępuję na drogę cierniową!

Gwałtownym ruchem rozerwał teraz kopertę, a pierwszym, co z niej wypadło, był czek do jednego z największych banków wiedeńskich na dwakroć sto tysięcy guldenów. Obok tej kartki znajdowała się jeszcze inna, mniejsza, a na niej następujące były słowa:

„Niech baron Kronau zużyje te pieniądze na spłacenie wszystkich swoich długów. Oficer cesarza austriackiego nie powinien opuszczać świata bez wypełnienia swoich obowiązków. Imię jego ma pozostać czystem nawet po za grobem!”

Maksymiljan opuścił głowę i jęknął głucho.

— Ah, więc mam opuścić świat — szepnął. — Taką pokutę dała mi cesarzowa! Śmiercią mam opłacić omyłkę mego życia... Ale nie, nie! Przecież mówiła wyraźnie, że kiedyś połączę n, nie z Józefiną, nie może zatem żądać mej śmierci! Ah, jeszcze jedna kartka!

Drżącymi rękami rozłożył Maksymiljan trzecią jeszcze, szczerze zapisaną ćwiartkę i przeczytał z zapalem następujące słowa:

„Pokuta, za pomocą której może baron Kronau odzyskać honor i miłość swej żony!”

1. Jutro, z uderzeniem godziny dwunastej w nocy przestaje baron zaliczać się do żyjących. Świat musi uwierzyć, że odebrał sam sobie życie i na to trzeba mieć niezbitę dowody. Tych dowodów

dostarczy mu doktor Antonio Tritoni, do którego natychmiast iść wypada.

2. Zanim baron Kronau wypełni wszystkie zlecenia doktora, musi zapłacić wszelkie długi, aż do ostatniego szeląga. Niechaj nikt nie powie, że ma do żądania od niego pieniędzy.

3. Od chwili przeczytania tego listu nie wolno baronowi pod żadnym warunkiem widzieć żony swej, Józefiny Kronau z domu Hilbertówny, i przed jej nie zobaczy, dopóki nie otrzyma na to wyraźnego pozwolenia. Nie wolno mu też pisywać do niej, zakazuję tego stanowczo!

4. Skoro baron odegra komedię swego samobójstwa, ma natychmiast wyjechać do Hamburga. Tam niechaj odszuka gospodarzowi swoje nazwisko, które odtań uosić będzie: Maks Dorn. To są wszystkie moje warunki. Jeżeli baron Kronau, czyli Maks Dorn, wypełni je i rozpocznie nowy żywot, da dowody skruchy i innym, lepszym stanie się człowiekiem, wtedy i ja dam mu dowody mej życzliwości i uczynię wszystko, co w mej mocy, aby mu zapewnić szczęście przy boru ukochanej i kochającej małżonki.

Elżbieta”.

Gorące łzy spływały po twarzy Maksymiljana. Z początku zdawało mu się, że spuszcza ją go żywego do zimnego grobu i że słyszy mowę, którą ksiądz ma na jego pogrzebie, ale z wolna otrząsnął się z przykrego tego wrażenia i twarz jego wypogodziła się zupełnie.

Gdy skończył czytać, przycisnął list cesarzowej do ust.

— O szlachetna, wniosła istoto! — zawołał. — Jakże ci mam podziękować za twoją anielską dobroć i prawdziwie macierzyńską opiekę! Silną dłońią kierujesz losami ludzi, wymierzając sprawiedliwość i karząc, ale częściej jeszcze pomagasz i wspierasz potrzebujących! Obym zdołał zasłużyć na szczęście ucałowania twej ręki, jako inny człowiek, lepszy, szlachetniejszy, godny twej łaski

Nagle zadrżał.

Lekkie, elastyczne kroki dały się słyszeć w przedpokoju i zbliżyły się do drzwi. (Ciąg dalszy nastąpi).

Naręczona Skazańca

179)

Użyłem tych skarbów dla siebie tyle, ilem potrzebował, ażeby spełnić ostatnią wolę szlachetnego, niewinnie cierpiącego człowieka. Przysięga zemsty, złożona przez Aba Koronosą, jest jednakże już spełnioną i sądzę, że postąpię w duchu jego zamiarów, prosząc was, ażebyście pozostałe jeszcze bogactwa jego przyjęli i obrócili na dobroczynne cele. W Paryżu znajduje się wielka liczba biednych i nieszczęśliwych. Wiecie panowie tak dobrze jak ja, że w liczbie tych biednych znajduje się wielu, którzy bez własnej winy popadli w niedostatek i nędzę. Życzeniem moim jest przynieść tym nieszczęśliwym ulgę w ich cierpieniach. Skarb szlachetnego Greka ma być użyty w celu spełnienia tego życzenia. Oddaję wam zatem pod zarząd pozostałość po Aba Koronosie, wynoszącą jeszcze około dziesięciu milionów piastrow i postanowiłem, że procenty od tej sumy mają być rozdzielane corocznie pomiędzy cierpiących i nieszczęśliwych.

Mer i urzędnicy miejscy powstali.

— Jest to dar prawdziwie królewski! — rzekł mer zdziwiony. — Pozwól nam pan, panie marchese, dać wyraz naszemu podziwowi dla daru, którym wspaniałomyślność twoja obdarza nasze miasto.

— Nie jest to moja zasługa! — odrzekł z naturalną skromnością Marceli. — Sadzę, że takim postąpieniem

spełniam tylko zlecenie tego, który mnie ustanowił spadkobiercą swoich bogactw. Ja sam miałem sposobność poznać, jak trudno jest walczyć przeciw pociskom losu i szczęściem mnie przejmuję myśl, że przy pomocy tej sumy tyle też z oczu nieszczęśliwych otrzeć będę w stanie.

— Szlachetny to czyn panie marchese! — zawołał mer. — Fundacja, która imię pana markiza na wieki upamiętni!

Marceli oddał merowi i urzędnikom miasta po większej części jeszcze nie naruszone worki ze złotem, które następnie powozem markiza odwieziono do ratusza.

Gdy goście, wyraziwszy podziękę

i uszanowanie, oddalili się, gdy cisza zapanowała w pałacu Rohanów, który Marceli otrzymał dla siebie i dla swej małżonki, ażeby w nim niekiedy przebywać i starej ciotce Adrjanny przeznaczyć tam kilka pokoi, w którychby mogła przebyć spokojną starość, szczęśliwie połączeni używali dalej całym sercem rozkoszy, jaką ich napawała uroczystość dnia tego i która Paryż uczyniła dla nich miejscem niezapomnianego szczęścia.

— Czas burz i nieszczęść przeminął szczęśliwie, moja ukochana Adrjanno! — mówił Marceli, obejmując swoją młodą małżonkę. — W Sarbonne będziemy pędzili dni szczęścia i niczem niezakłóconej radości.

— To jedno tylko mnje martwi, — odrzekła Adrjanna ze smutkiem — że twoja droga, szlachetna matka nie może być świadkiem naszego szczęścia.

— Ciebie szukam, marchese! — odpowiedział służący

(Ciąg dalszy nastąpi).

Von Papen mianowany posłem w Wiedniu

Kto był przywódcą zaburzeń w Austrii?

Z Berlina donoszą:
Hitler polecił wicekanclerzowi von Papenowi objęcie stanowiska ministra pełnomocnego Rzeszy niemieckiej w Wiedniu na miejsce odwołanego posła Rietha.

Nominacja b. wicekanclerza von Papena na stanowisko posła niemieckiego w Wiedniu podana została w Berlinie zbyt późno, aby mogła się ukazać w prasie porannej. O wrażeniu, jakie wiadomość ta wywołała w Berlinie, świadczy fakt, że na ulicach miasta pojawiły się o godz. 9 rano nadzwyczajne dodatki „Voelkischer Beobachter” oraz „Boersen Zeitung”, które publiczność rozchwytała.

„Hitler zawiera pokój z Austrią”

Z Wiednia donoszą:
Wiadomości o wyznaczeniu Papena na stanowisko posła Rzeszy w Wiedniu, wywołały duże wrażenie w kręgach politycznych. „Reichspost” wydała dzisiaj dodatek nadzwyczajny, zawierający treść listu kanclerza Hitlera, wystosowanego do Papena. Dodatek nadzwyczajny zaopatrzone nagłówkiem: „Kanclerz Rzeszy Hitler zawiera pokój z Austrią. Von Papen posłem Rzeszy w Wiedniu.” Dodatek ten zrzucono dzisiaj rano z samolotu nad licznymi miejscowościami Karyntji i Styrii, w których toczą się jeszcze walki z hitlerowcami.

Ze źródeł urzędowych brak dotychczas wiadomości o stanowisku rządu austriackiego wobec nominacji von Papena. Podobno rząd austriacki uzależnił udzielenie zgody na nominację Papena od przyjęcia przez rząd niemiecki konkretnych zobowiązań dotyczących bezpieczeństwa i niepodległości Austrii.

Morderca kanclerza Dollfussa

Z Wiednia donoszą:
„Reichspost” donosi o rozpoczęciu dochodzeń przeciwko dwóm wyższym urzędnikom policji, mianowicie przeciwko generalnemu inspektorowi policji dr. Gotzmanowi oraz kierownikowi sekcji kryminalnej Steinhaulowi. Obaj zostali aresztowani.

„Reichspost” donosi również, że morderca

kanclerza jest Jan Panetta. Panetta służył przez 17 lat w armii austriackiej. W czasie wojny służył w pułku strzelców cesarskich, w tym samym, w którym jako porucznik służył kanclerz Dollfuss.

Dochodzenia policyjne stwierdziły, że

Możliwość zwołania nadzwyczajnej sesji rady Ligi Narodów

Z Paryża donoszą:

„Excelsior” zaznacza, że w najbliższych dniach rozpoczyna się pertraktacje pomiędzy Paryżem, Londynem, Rzymem i Genewą w sprawie zwołania nadzwyczajnej sesji Rady Ligi Narodów. Zwołanie Rady nastąpi na mocy art. 11 paktu Ligi Narodów. Według wszelkiego prawdopodobieństwa Rada wyłoni komisję, złożoną z przedstawicieli wielkich mo-

carstw dla zbadania wydarzeń austriackich. „Excelsior” stwierdza, że Francja zachowa stanowisko wyczekujące, lecz śledzi z najwyższym zainteresowaniem dalszy rozwój wypadków.

W „Echo de Paris” Pertinax domaga się interwencji zbrojnej Włoch i Czechosłowacji celem utrzymania niepodległości republiki austriackiej.

Wypadki wiedeńskie na gruncie międzynarodowym

Z Warszawy donoszą:

Zamach narodowo-socjalistyczny w Wiedniu i tragiczna śmierć kanclerza Dollfussa wywołały w kręgach dyplomatycznych Warszawy wielkie wrażenie.

Pomimo wycofywania się rządu niemieckiego z jakiegokolwiek udziału w zamachu, panuje ogólne przekonanie, że łączność jednak istniała. I to właśnie czyni sytuację groźną, bo wypadki wiedeńskie przenosi na grunt międzynarodowy.

W polskich kręgach politycznych sytuacja oceniana jest z dużym spokojem. Przebieg ostatnich wypadków, schwytywanie zamachowców, opanowanie sytuacji przez rząd i spokój jaki panuje prawie na całym obszarze Austrii, doprowadziły właściwie do zlokalizowania burzy. Interwencja państw w Berlinie, o której wiele mówiono w pierwszych godzinach w tych warunkach, zapewne nie dojdzie do skutku. Polska w każdym razie wobec takich czy innych posunięć w Wiedniu czy Berlinie zachowa narazie całkowitą rezerwę.

Rintelen zmarł

Z Wiednia donoszą:

Czynnik rządowe przeprowadzają dochodzenia celem wyklarowania roli politycznej, jaką odegrał Rintelen. Przy tej sposobności przypominają koła wiedeńskie, że Rintelen

jako poseł w Rzymie uczynił przed pewnym czasem ofertę Mussolinemu, iż gotów jest przeprowadzić w 24 godziny pacyfikację Austrii i zawrzeć pokój z narodowymi socjalistami i Niemcami, jeżeli mu będzie umożliwione objęcie rządów w Austrii. Mussolini z całą lojalnością zawiadomił natychmiast kanclerza Dollfussa o tej ofercie.

Z Londynu donoszą:

Reuter donosi z Wiednia, że śmierć Rintelena została oficjalnie stwierdzona.

Wyrok śmierci na Dollfussa

Z Londynu donoszą:

„Daily Herald” ogłasza sensacyjne wiadomości o sytuacji w Austrii. Według dziennika, skonfliktowane przez związkowe władze szwajcarskie w dniu 23 bm. transporty broni były przeznaczone na wykonanie zamachu na kanclerza Dollfussa.

W związku z tem dziennik podkreśla, że przywódca hitlerowców austriackich Frauenfeld wygłosił w dniu 22 bm. przez radio przemówienie, skierowane przeciwko kanclerzowi Dollfussowi. Frauenfeld oświadczył, że na kanclerza Dollfussa został wydany wyrok śmierci.

Włosi gotowi do zbrojnej interwencji w obronie niepodległości Austrii

Z Rzymu donoszą:

Prasa włoska w bardzo ostrym tonie omawia rolę Niemiec w zamachu stanu w Austrii. „Gazetta del Popolo” zaopatruje swój artykuł wstępny nagłówkiem „Z bronią u nogi” i twierdzi, że Włochy faszystowskie nie dadzą się zaskoczyć wypadkami i nie uznają żadnego faktu dokonanego. Naród włoski gotów jest bronić

zasad niepodległości Austrii nawet z bronią w ręku.

„Współdział Niemiec w krwawych wypadkach wiedeńskich jest oczywisty. Nie zapomnijmy, że wojna z roku 1914 rozpoczęła się również zamachem.”

Spokojniejszy w tonie, ale niemniej stanowczy jest artykuł „Corriere della Sera”, który

wzywa Niemcy, by „w własnym interesie uczyniły dokładny rachunek sumienia”. Zanim się to stanie, niech się nikt nie dziwi, że Włosi dla zagwarantowania pokoju występują w obronie status quo w Austrii. Jesteśmy gotowi — pisze „Corriere della Sera” — bronić stanu rzeczy w Austrii wszelkimi środkami.

Krwawy bilans

Z Londynu donoszą:

Agencja Reutersa donosi z Wiednia, iż trudno jest obecnie ustalić ilość poległych w walkach, które toczyły się w różnych miejscowościach Austrii. Wydało się jednak pewnym, że zginęło przeszło 100 osób. Heimwehra przyznaje, że w Styrii zginęło 28 osób.

Z Wiednia donoszą:

Urządowy komunikat stwierdza, że walki w Styrii zostały wszędzie ukończone. Zwyciężyły wojska rządowe. Zacięta walka toczyła się o słynny przesmyk Pyhrnpasa, który był kluczem pozycji powstańców. Wojska rządowe zdobyły ten przesmyk, wskutek czego powstańcy musieli w popłochu opuścić swoje pozycje. W walkach zginął major Harvath i 5-ciu żołnierzy.

Z Belgradu donoszą:

W Leoben powstańcy skapitulowali wieczorem i wydali broń. W Judenburgu, Knittelfeld i Wolfsberg panuje już spokój. Powstańcy wydali broń. Narodowi socjaliści usiłowali przerzucić swą akcję do Karyntji. Pod Annabichl, koło Klagenfurtu, przyszło do zaciętej walki między wojskami rządowymi a powstańcami, w której powstańcy zostali pokonani, rozpedzeni. 9 z nich padło trupem, kilkudziesięciu odniosło rany. Wojsko zdobyło trzy karabiny maszynowe.

Ucieczka hitlerowców do Jugostawii

Na terytorjum Jugostawii schroniło się 85 narodowych socjalistów, którzy zostali natychmiast aresztowani. Podczas przesłuchania oświadczyli oni, że miejscowości Radkersburg, Obreim, Halbrheim i Cmurek były obsadzone przez narodowych socjalistów. Hitlerowcy musieli opuścić swe posterunki pod naciskiem oddziałów Heimwehry, przybyłych z Grazu. Narodowi socjaliści, ustępując pod przewagą wojska, schronili się na terytorjum jugosłowiańskie.

Lotnicy sowieccy w Warszawie

Z Warszawy donoszą:

W sobotę o godz. 10 rano przylatuje do Warszawy wojskowa eskadra sowiecka, złożona z trzech olbrzymów powietrznych, mianowicie samolotów bombardowych „Ant 9” konstrukcji inż. Antoniego Tupolewa.

Samoloty te przy pełnym obciążeniu posiadają na pokładzie po 12 osób załogi. Obecnie jednak przylatuje tylko 29 osób. Na czele sowieckiej eskadry leżą: zastępca szefa sztabu głównego armii czerwonej p. Mienzeninow, szef sztabu lotnictwa p. Chrypin i p. Anweit, szef działu transportowego lotnictwa cywilnego.

Humor

BIURO.

— Czy tu u panów jest biuro tłumaczeń?
— Tak jest. Czem możemy panu dobrodziejowi służyć?
— Prosiłbym o wytłumaczenie mojej żonie, że przy obecnym zastoju trudno myśleć o nowym kapeluszu.

ZEMSTA.

— Powiedziałem Hance, że każdego rywała zastrzele.
— I co ona na to?
— Poradziła mi, abym sobie sprawił karabin maszynowy.

STRONNIK

MONARCHIZMU.

— Jak mogłeś, mężu, upić się tak strasznie?
— Zapomniałeś clyha, duszko, że dziś przypada Trzech Króli?
— Więc cóż z tego?
— A ja należę do zacieklej stronników monarchizmu.

NIEPOROZUMIENIE.

Po oświadczeniu panna pyta swego oblubieńca:
— Proszę pan o moją rękę? A czy masz pan na wyżywienie dzieci?
— Jaki? Więc pani ma już dzieci?

Już po kilku dniach zauważył Wolecki, że miłjonierka spoglądała na niego bardzo przychylnym okiem. Wówczas przyszło mu na myśl, że kobieta ta mogłaby być dla niego ratunkiem.

Nie zdradzając się niczem przed Hortenzją, począł nadskakiwać Amerykance, oddawać jej drobne przysługi, uśmiechać się znacząco, ścisnąć jej czule rękę, aż wreszcie pewnego dnia, gdy Hortenzja, zwichnawszy sobie nogę przy schodzeniu z góry, musiała zostać w domu, a on udał się na spacer sam na sam z wdową, oświadczył jej się, uprzedziwszy przedtem, że Hortenzja nie jest jego żoną, lecz przyjaciółką, której już dawno chciał się pozbyć.

Pani Lefter oburzyła się początkowo na lekomyślność Woleckiego i jego zepsucie, ale ostatecznie, czy nie był hrabią? A ona tak pragnęła męża o arystokratycznym nazwisko i hrabiowskim tytule!

Po krótkim wahaniu zgodziła się tedy na propozycję Woleckiego i omówiła z nim natychmiast plan ucieczki z Mentony tajemnie przed Hortenzją.

Ale bogata dziedziczka wyraziła życzenie, które nie było wcale w smak Woleckiemu. Postanowiła ona mianowicie odwiedzić swą rodzinę w Galicji i przedstawić jej swego arystokratycznego narzeczonego. Potem mieli wziąć ślub w którymkolwiek mieście i wyjechać do Ameryki.

Wolecki starał się wybić jej z głowy ten pomysł, ale daremnie. Uparła się i postawiła na swoim.

Ale plany ich miały zostać pokrzyżowane,

którą był zaasekurowany i która pozwoliłaby jej prowadzić wygodne życie.

Uraka, dowiedziawszy się o zeznaniach swej pani, wpadła w formalną wściekłość i zdradziła, że to Jolanta była jedynie winną w tej sprawie, ale jej nie uwierzono, gdyż uważano to za akt zemsty z jej strony.

Historję całego przesłuchania opowiedział Januszowi Michał. Hrabia przekonał się z tego o niewinności Jolanty, jakkolwiek zachowanie jej w czasie choroby, wydało mu się trochę podejrzane.

Wobec tego, że Janusz był już na tyle zdrowy, by mógł mówić, opowiedział w policji o swej przygodzie w Genui. Zarządzono też natychmiast rewizję w domu przy ulicy Brygidy, ale nikogo w nim nie znaleziono. Michał, usłyszawszy tę historję, przypomniał sobie rozmowę, którą mimowoli podsłuchał przed swym wyjazdem z kraju i opowiedział o niej Januszowi. Jakkolwiek sobie jednak łamali obaj głowę nad rozwiązaniem zagadki, nie mogli dociec, komu mogło zależeć na usunięciu hrabiego ze świata.

Po kilku dniach Janusz postanowił wrócić do kraju. Sydonję nie zawiadomił o tem, gdyż miał do niej urazę za to, że podczas choroby nie napisała do niego ani słowa. Ponieważ i Horowicz wybierał się do kraju, postanowił dotrzymać towarzystwa niezbyt jeszcze silnemu hrabiemu.

Przed wyjazdem Janusz czynił jeszcze poszukiwania Olgi, ale daremnie. Nie dowiedział się niczego. Odjechał tedy do Lwowa, przekonany,

Fala powodzi dociera do Tczewa

Wody opadają

Z Warszawy donoszą:
Wody Wisły w górnym, środkowym i częściowo w dolnym biegu rzeki opada. W Warszawie poziom wody w Wiśle opada o 1 cm. na godzinę i wynosił dziś o godz. 12 w poł. 4,36 m. Jak z tego wynika, woda w ciągu ostatnich dwóch dni opadła 1,14 m.
W Sandomierzu woda opadła z 5,48 m. do 2,63 m. Z powrotem do normalnego poziomu wody jednak jeszcze daleko, ponieważ poziom normalny w Sandomierzu posiadał wysokość 30 cm. W Zawichoście woda opadła z 3,82 do 3,70 m.
Woda opadła również w Puławach do 3,17 m., w Plocku z 4,80 m. do 4,13 m. i w Toruniu z 6,08 m. do 5,96 m.
W nocy przeszła przez Grudziądz fala

kulminacyjna, o wysokości 5,91 m. Obecnie fala kulminacyjna zbliża się do Tczewa, gdzie poziom wody podniósł się do 6,25 m. Fala kulminacyjna w Tczewie posiadać będzie wysokość 6,50 m.
Na 680 kilometrów w pobliżu Włocławka Wisła przerwała wały pod wsią Korezniowo, zalewając teren o powierzchni 250 hektarów.
W Warszawie dalej oddziały robotnicze czuwają nad bezpieczeństwem wałów. Wobec spadku wody, cofnięto już pogotowie techniczne z wybrzeża Kościuszkowskiego i linii średnicowej. Prawdopodobnie już we wtorek minie całkowicie niebezpieczeństwo przerwania ciągłe jeszcze zagrażające wałom warszawskim.

z treścią programowego przemówienia, jakie p. premier Kozłowski wygłosił w środę na posiedzeniu klubu parlamentarnego B. B.
Jest rzeczą możliwą, że na porządku dziennym znajdą się również niektóre przedłożenia gospodarcze.

Zwyżka cen zboża

Z Warszawy donoszą:
Kłęska powodzi i zmniejszone w tym roku urodzaje wpłynęły na zwyżkę cen zbóż. Przyczyniły się do tego również zmniejszone zbioru we wszystkich państwach, wywożących zboże. Zwyżka na giełdach zbożowych polskich podniosła ceny zbóż i ich przetworów w niektórych wypadkach do dawno nienotowanego poziomu.
Zwyżka cen zbóż, następująca bezpośrednio w okresie poźniwym, jest zjawiskiem rzadko spotykanym.

du, czy też w drodze oszczędności, na niektórych przewidzianych przez budżet wydatkach.
Pozatem rada ministrów zapozna się

200 tys. zł. przeznaczył Mussolini na powodziarn w Polsce

Z Warszawy donoszą:
Prezes ogólnopolskiego komitetu pomocy ofiarom powodzi dr. Hubicki otrzymał pismo, w którym charge d'affaires ambasady włoskiej p. Bellardi Ricci, w nieobecności ambasadora Włoch zawi-

damia, że szef rządu włoskiego Benito Mussolini wrzucił kłęką, jaka dotknęła w ostatnich dniach Polskę, przeznaczył kwotę 200 tys. zł. na rzecz ofiar powodzi.

Obliczanie strat po katastrofie powodzi

Z Warszawy donoszą:
Dotychczasowe obliczenie strat, wyrządzonych przez powódź nie daje jeszcze należytego obrazu klęski. Ustalenie wysokości strat materialnych nie jest jeszcze możliwe, gdyż cały szereg terenów nie wyłoniło się jeszcze z pod wody, albo jeśli nawet wody z nich opadły, to jest jeszcze niedostępny dla ludności.

szy dla bydła, to też powodziarnom zagraża teraz druga klęska — konieczność wysprzedawania inwentarza żywego, którego nie mają czym karmić. Rozpoczęło się to wysprzedawanie w gwałtowny sposób po cenach nadzwyczaj niskich. Toteż przedewszystkiem trzeba powodziarnom oprócz żywności dla nich dostarczyć paszy dla inwentarza. Strat w budynkach, które są bardzo duże, jeszcze dziś określić nie można.

Strat, jakie poniosło rolnictwo w innych powiatach, jeszcze nie można obliczyć, gdyż woda nie opuściła jeszcze dostatecznie zalanym terenów. Już dziś jednak można ustalić, według wielkości strat, następującą kolejność: największe straty są w województwie krakowskim, potem idzie Kieleckie, Lwowskie, Lubelskie i Warszawskie, które stosunkowo najmniej ucierpiało.

Kondolencje

Z Warszawy donoszą:
Podsekretarz stanu w ministerstwie spraw zagranicznych hr. Szembek przyjął w dniu dzisiejszym posła fińskiego w Warszawie Idmána, charge d'affaires jugosłowiańskiego Kulmera oraz posła japońskiego w Warszawie którzy złożyli podsekretarzowi stanu kondolencje z powodu klęski powodzi, która dotknęła Polskę.
Następnie podsekretarz stanu Szembek przyjął sekretarza poselstwa bułgarskiego Karandjuloffa, który złożył mu wizytę pożegnalną.

Odbudowa linii kolejowych i dróg

Odbudowa linii kolejowych i dróg szosowych zniszczonych przez powódź na terenie dyrekcji Krakowskiej posuwa się bardzo szybko naprzód.

Udało się już przywrócić normalny ruch kolejowy na wszystkich prawie odcinkach. W tej chwili istnieją tylko dwa odcinki, na których ruch odbywa się z przesiedaniem pasażerów. Mianowicie na linii Chabówka — Nowy Sącz pasażerowie przez niewielki odcinek są przewożeni autobusami. Normalny ruch na tej linii będzie przywrócony dnia 30 bm. Znacznie gorzej przedstawia się sytuacja na linii Kraków — Tarnów, gdzie pociągi dochodzą z Krakowa do mostu na Dunajcu.

W związku z zmianą koryta rzeki zaszła potrzeba zbudowania tam nowego odcinka linii kolejowej oraz mostu kolejowego nad nowym korytem rzeki. Pasażerowie, którzy nie chcą korzystać z okężnej komunikacji muszą przechodzić tory kolejowe, omijając wyrwy i błota na przestrzeni ok. 1,5 km. Władze kolejowe starają się uruchomić dla kobiet i dzieci przewóz okężną drogą długości około 20 km. Normalny ruch będzie przywrócony około 8 sierpnia.

San i Dniestr wzbierają

W Małopolsce wschodniej zanotowano w ciągu ostatniej doby nowy przybór wody w rzekach. Dniestr przybrał o 40 cm. a San przy ujściu o 18 cm.

Rząd a pomoc ofiarom powodziarn

Z Warszawy donoszą:
W poniedziałek odbędzie się posiedzenie rady ministrów. Porządek obrad będzie bardzo obfity.
Przedewszystkiem załatwione mają być wnioski ministerstw komunikacji, rolnictwa i opieki społecznej, dotyczące zniszczonych przez powódź obiektów i na pomoc dla powodziarn. Narazie mówi się, że ministerstwo komunikacji wystąpi z wnioskiem o 10 milionów złotych. O jakie sumy zabiegać będą inne ministerstwa, w tej chwili ściśle jeszcze nie wiadomo. Rada ministrów będzie musiała się zastanowić nad pokryciem tych wydatków, czy to z nowych źródeł docho-

P. Beckowa zachorowała w Rydze

Z Rygi donoszą:
W powrotnej drodze z Tallina do Rygi zachorowała nagle małżonka p. ministra Becka.
Wezwany do wagonu w Rydze znakomity chirurg lotewski prof. Perolin stwierdził atak ślepej kiszki.
Rano stan zdrowia pani Beckowej poprawił się.
Niektóre dzienniki podały fałszywą wiadomość, jakoby miano dokonać pani Beckowej operacji ślepej kiszki.

Lotnik niemiecki ofiarą katastrofy

Z Berlina donoszą:
Znany niemiecki lotnik sportowy v. Dungen, który zgłosił na tegoroczny Challenge europejski swój udział, padł ofiarą katastrofy pod Augburgiem, ponosząc śmierć na miejscu.
V. Dungen dokonywał trudnych lotów na nowej maszynie sportowej. Przyczyna katastrofy dotychczas niewyjaśniona. Dungen, który obecnie był referentem w ministerstwie lotnictwa Rzeszy, brał m. in. udział w Challenge europejskim w roku 1929 i 1930 oraz w locie dokoła Niemiec w roku 1933.

Straszna śmierć 6 dzieci

Z Nowego Jorku donoszą:
W Shelton w stanie Connecticut wydarzył się straszny wypadek, który pociągnął za sobą śmierć 6-ga dzieci, które bawiły się na torze. Dzieci zajęte zabawą nie spostrzegły, iż na dwóch leżących obok siebie torach zdążają pociągi w przeciwnych kierunkach.
Kiedy zauważyły niebezpieczeństwo, było już za późno.
Zwłoki ich zostały w okropny sposób poszarpane przez mijające pociągi.

Katastrofa kolejowa w Niemczech

Z Berlina donoszą:
Na dworcu w Wilmersdorf na linii kolejowej Frankfurt n. O. zderzyły się dziś dwa pociągi towarowe. Obie lokomotywy i 16 wagonów wyrzuczonych zostało z toru kolejowego, kilka wagonów spłonęło.
4-ch kolejarzy zostało ciężko rannych. Szkodły są dość znaczne.

Ostatnie wiadomości sportowe

MECZ TENISOWY POLSKA — DANJA 2:0.
Na kortach Legii warszawskiej rozpoczęły się w ub. piątek pierwsze rozgrywki z cyklu trzydniowych rozgrywek między państwowych pomiędzy Danją a Polską. W pierwszym dniu polscy tenisisci odnieśli dwa ładne sukcesy, wygrywając obie gry pojedyncze. Tłoczyński pokonał Jacobsona 6:2, 6:2, 5:7, 6:3. Hebda — Ulrich 6:1, 10:8, 10:8. W sobotę odbędą się gry podwójne oraz gra pojedyncza pań: Jędrzejowska — Krahwinkel — Sperling.
AUSTRALIJCYSKI TENISISCI W WARSZAWIE.
Jak się dowiadujemy, w końcu sierpnia br. mają przyjechać do Warszawy australijscy tenisisci, mistrz Wimbledonu Crawford i Nc. Grath, którzy albo wezmą udział w mistrzostwach tenisowych Polski, albo w urządzonym meczu Polska — Australja.

TU WYCIĄCI

że zwłoki jego ukochanej spoczywają na cmentarzu w Genui.
W ciągu podróży Michał polubił serdecznie hrabiego i tembardziej wstydił się zdrady, jakiej się wobec niego dopuścił, że poznał szlachetność jego sposobu myślenia, dobroć i wspianiałości. Wiele szczegółów z jego życia, które mu zupełnie inaczej przedstawiała Sydonja, otworzyły mu oczy na przewrotność tej kobiety, której obraz zupełnie już zbladł w jego sercu.
Po długiej, nużącej jeździe, obaj mężczyźni stanęli wreszcie we Lwowie.
Michał byłby najchętniej pożegnał Janusza, ale ten ani słyszeć nie chciał o rozstaniu się z nim. Musiał ugościć u siebie człowieka, który mu uratował życie. Wsiadli tedy razem do powozu, który wkrótce zawiózł ich przed willę hrabiego.
Janusz otworzył sobie furtkę do ogrodu kluczem, który miał przy sobie i wszedł z Michałem do ogrodu.
Nagle drgnął, przystanął i zaczął patrzyć nie naturalnie szeroko otwartymi oczami na jedno z okien parteru, jeszcze oświetlone, w którym byłoi widać cienie dwóch przechadzających się postaci.

ROZDZIAŁ LXXXIX. ZASŁUŻONA KARA.

Woleckiemu udało się, jak wiadomo, za pomocą starego Bertina ująć aresztowaniu. Przeniósł się do Monte Carlo, gdzie począł grać w ruletę, gdyż fundusze jego znacznie się wyczerpały.

Nie potrzebował już używać dawnego przebrania, gdyż blizny, jakie mu pozostały po ukąszeniach psa, tak zmieniły i zniekształciły jego twarz, iż nie lękał się poznania.
Pewnego dnia spotkał w kasynie gry Hortenzję. Powitali się z wielką radością. Hortenzja powróciła właśnie z Anglii i opowiedziała Woleckiemu o wyratowaniu Olgi przez księcia Newton. Nie wiele go to obeszło. Rad był tylko, że żyje zдалa od niego.
Zacna para zamieszkała razem pod nazwiskiem hrabiostwa Almenrode w jednym z pensjonatów w Mentonie, skąd mogła bardzo często zaglądać do Monte Carlo i grać w kasynie. Korzystała też z tej sposobności bardzo często, gdyż życie w pensjonacie kosztowało wiele, a gotówka Woleckiemu topniała coraz bardziej.
Dreżyło go to niepomiermie. I nieraz do późnej nocy rozmyślał nad tem, w jaki sposób zdobyć znowu środki do życia.
W tym czasie właśnie do pensjonatu zajęchał nowy gość, wysoka, tęża blondyna już nie pierwszej młodości. Dowiedziano się wkrótce, że jest to ogromnie bogata wdowa po amerykańskim handlarzu świń, Lefterze, Polka z pochodzenia.
Przypadek zrzadził, że pani Lefter siedziała podczas obiadu obok państwa Almenrode. Nazwisko hrabiego zaimponowało jej i skorzystała z pierwszej sposobności zaznajomienia się z arystokratyczną parą.
Wkrótce się zaprzyjaźniono, poczęto robić wspólne wycieczki i przechadzki, chodzono razem na koncerty, do teatru i do kasyna w Monte Carlo.

Humor

NA MDŁOŚĆ
Do przedziału pierwszej klasy pociągu kolejowego wpada (jak pisze jeden z dzienników hiszpańskich) człowiek przerażony i woła głosem wzruszonym:
— Czy niema który z panów jakiego napoju wzmacniającego? Jakaś pani zemdlała!
Na te słowa jeden z obecnych podaje przerażonemu butelkę:
— Niech pan to weźmie. Jest to najlepszy koniak!
Przerażony podróżny chwytając butelkę, prawie do połowy jeszcze pełną, i wychyla ją jednym haustem, poczem mówi:
— Dziękuję panu bardzo. Jakaś pani zemdlała, a mnie się zaraz źle robi, gdy widzę osobę zemdłąną.
JEST
ZACHRYPIĘTA.
— Co by pani zrobiła, panno Halu, gdyby mężczyzna panią pocałował?
— Naturalnie, krzyczalabym.
— A czy pani będzie krzyzczeć jeśli ja panią teraz pocałuję?
— Dzisiaj nie mogę, bo jestem trochę zachrypięta.

WIADOMOŚCI SPORTOWE

Ruch sportowy w Polsce

Według ostatnich obliczeń, liczba zrzeszonych sportowców w Polsce wynosi 550.000 osób. W ciągu roku ubiegłego odbyło się 470 męskich kursów wychowania fizycznego, w których wzięło udział 15.000 uczestników. Letnich męskich obozów sportowych urządzono w roku ubiegłym 87, przy udziale 15.600 osób.

Ableci polscy w Czechosłowacji

Polacy w Czechosłowacji mają bardzo dobre wyniki w ciężkiej atletyce, m. in. Kurzawa Franciszek — mistrz republiki czechosłowackiej w podnoszeniu ciężarów (waga do 75 kg); Kurzawa Józef — zapasy grecko-rzymskie (waga lekka do 66 kg) — kilkakrotny mistrz Moraw i Śląska, finalistą w walce o mistrzostwo Czechosłowacji; Karbowiak Jan — mistrz Moraw i Śląska w podnoszeniu ciężarów (do 67 kg) w r. 1933; zajął trzecie miejsce w mistrzostwach Czechosłowacji; Lewiński Alojzy — zapasy grecko-rzymskie, waga bantamowa do 56 kg, mistrz okręgu śląskiego.

Sportowcy na powodziach

ZAWODY NA RZECZ OFIAR POWODZI W CZECHOWICACH-DZIEDZICACH

Dziś o godz. 18 rozegrają na boisku w Dziedzicach RKS, Czechowice — SKS. Grażyna zawody w piłkę nożną, ofiarując dochód w całości na rzecz dotkniętych klęską powodzi w Małopolsce. Derby lokalne cieszą się zawsze niezwykłym zainteresowaniem i stanowią najciekawsze spotkanie w sezonie. Z uwagi na to, iż drużyny wystąpią w pełnych składach, spodziewać się należy rekordowego napływu publiczności.

SPORTOWCY ŚPIESZA Z OFIARĄ NA POWODZIAN

Nawiązując do wezwania Zarządu Związku Dzielnicarzy Sportowych w Katowicach, umieszczonego w prasie sportowej, zarząd K. S. „Ruch” Wielkie Hajduki komunikuje, iż przekazał na rzecz Włodzkiego Komitetu Pomocy Ofiarom Powodzi kwotę 100 zł. i zaprasza jednocześnie Z. T. S., „Naprzód” Lipiny do dalszego poparcia wspomnianej akcji.

Zurnieju walk zapasniczych w Katowicach

Onegdaj przed rozpoczęciem walk zapasniczych o złoty pas m. Katowic, zgłosił się do stołu sędziowskiego mistrz Czechosłowacji Wieloch i oświadczył, że gotów jest zmierzyć swe siły w spotkaniu decydującym, aż do rezultatu z Kruegerem. Komisja sędziowska postanowiła zadość uczynić żądaniu Wielocha, pod warunkiem jednak, że ostatni weźmie udział w turnieju i będzie walczył na warunkach ogólnych.

W pierwszej parze walczyli Tornow i żydowski herkules Binder; zdawało się, że obaj mają jednakowe szanse do zwycięstwa, lecz doskonała technika i błyskawiczna orientacja Tornowa, przyniosła mu już w 25 min. zwycięstwo. Spotkanie Krueger i Thomsona, wywołało huragany oklasków, gdyż obaj zapasnicy wykazali wspaniałą technikę. Pomimo wysiłku obu zapasników, walka w pierwszym spotkaniu rezultatu nie dała. W trzeciej parze agresywny Kraus miał możliwość w decydującym spotkaniu wyładować cały swój zasób brutalnych chwytów na Garkawencie. W 25 min. G. przednim pasem zmusił Krausa do kapitulacji. Po walce Kraus wywołał awanturę, lecz uspokoił się oświadczeniem Tornowa, że gotów jest z nim walczyć w stylu wolnoamerykańskim aż do rezultatu w ciągu 5 rund i jeśli Kraus utrzyma się, to otrzyma premię w wysokości 100 zł. Kraus wezwaniu przyjął, lecz oświadczył, że za powstałe ewentualne skutki nie bierze odpowiedzialności. W ostatniej parze olbrzym Górnosłaski, Grabowski, w 17 min. podwójnym nelsonem pokonał Miazzino.

Dzisiaj walczą: w pierwszej parze olbrzym Grabowski i mistrz świata Garkawienko, w drugiej nowoprzybyły Wieloch walczy aż do rezultatu z Kruegerem. Thomson z herkulesem żydowskim Binderem, wreszcie Kraus — Tarnow w walce wolnoamerykańskiej o premię 100 złotych.

Zawody pływackie

o mistrzostwo Sokola rybnickiego

29 bm. odbędzie się na stadjonie pływackim „Ruda” w Rybniku zawody pływackie o mistrzostwo „Sokoła” w okręgu VIII i to dla dużych, dnieb, dorostu męskiego i żeńskiego. Początek zawodów o godz. 15. Zgłoszenia kierować należy do D. Knapczyka, „Gazeta Rybnicka”.

Ostateczna klasyfikacja w biegu

„Dokoła Ziemi Wielkopolskiej”

Kierownictwo biegu kolarskiego „Dokoła Ziemi Wielkopolskiej” ogłosiło urzędową klasyfikację pierwszych 20 kolarzy, przybyłych do mety. Wśród nich kolarze śląscy zajmują miejsce 12 — Maj z Nowego Bytomia i 13 — Młynarczyk z Janowa.

Klasyfikacja jest następująca: 1. Starzyński — „Legja” Warszawa 14,00,21,6. 2. Ignaczak — Prąd Warszawa 14,00,21,8. 3. Moczulski — W. T. C. Warszawa 14,02,02,6. 4. Więcek — Resursa Łódź 14,02,42,6. 5. Urbanik — Skoda Warszawa 14,05,45,2. 6. Magdziarz — Poznański T. C. 14,10,36,2. 7. Lange — H. C. P. Poznań 14,15,10. 8. Korwin-Piotrowski — W. T. C. Warszawa 14,20,14.

Zakopane i Tatry po powodzi

Wobec licznych zapytań, napływających do biur i Oddziałów Pol. Tow. Tatrzańskiego co do możliwości wycieczkowych w Tatrach, Pieninach i Beskidzie Zachodnim po powodzi, Zarząd Główny Polskiego Towarzystwa Tatrzańskiego wyjaśnia, co następuje: W Zakopanem płynie życie całkowicie normalnym trybem. Elektrownia i wodociąg funkcjonują w pełni, żadnej drożyny niema, ceny w pensjonatach i hotelach są tak samo niskie, jak były przed powodzią, arowizacja doskonała. W górach schroniska Pol. Tow. Tatrzańskiego oraz innych towarzystw turystycznych są zaopatrzone we wszystkie prowianty i przygotowane na pomieszczenie turystów. Ścieżki, klamry i wszelkie urządzenia turystyczne nie ucierpiały nic spowodu powodzi, nawet szczególnie na powódź narażona ścieżka z Zakopanego na Hala Gąsienicową pozostała nieknięta. Ruch gościńcem, autobusowy i powozami, do Morskiego Oka odbywa się całkowicie bez przeszkód, jedynie jeden mały mostek za Łusą Polną został uszkodzony, co jednak nie przeszkadza komunikacji. Również inne gościńce koło Zakopanego w dobrym stanie. Jedynie na szosie Zakopane — Nowy Targ są 3 duże mosty w Ponoronie, Białym Dunajcu i Szafarach zniszczone, wzgl. uszkodzone i komu-

Sport w Zagłębiu Dąbrowskim

O WEJŚCIE DO KLASY A. W nadchodzącą niedzielę na boisku w Czeladzi rozegrany zostanie sensacyjny mecz o wejście do kl. A pomiędzy Piłoniem a Dąbrową. Początek o godz. 17. Przedtem przedmecz. Spotkanie to budzi zainteresowanie, tembardziej uzasadnione, że obydwie drużyny znajdują się w dobrej formie i mają równe szanse zwycięstwa.

R. K. S. — UNJA. W najbliższą niedzielę do Sosnowca zjeżdża doskonały zespół R. K. S. Radom, mistrzowska drużyna tamtejszego podokręgu, ażeby rozegrać mecz o mistrzostwo okręgu Kieleckiego z Unją. R. K. S. już od szeregu lat dzierży tytuł mistrza Radomia, a w Zagłębiu znana jest z jaknajlepszej strony. Unja obecnie znajduje się w bardzo dobrej formie, to też spodziewać się należy zaciętej walki o punkty. Obecnie Brygada i Unja mają po 4 punkty, R. K. S. 2, a W. K. S. 6 pkt. Jeżeli Unja mecz wygra, to szanse jej na zdobycie mistrzostwa okręgu ogromnie wzrosną.

PROTEST C. K. S. C. K. S. Czeladź, jak pisaliśmy, założył protest przeciwko wyznaczeniu zawodów o mistrzostwo z Unją w Cz-

Z życia sportowego S. M. P. okręgu bielskiego

22. bm. odbyło się w Komorowicach „Święto Sportu”, urządzone staraniem tamt. Stow. Do zawodów koszykówek i siatkówki stanęły cztery drużyny: S. M. P. Dziedzice (mistrz Okręgu Bielskiego), Kobiernice, Biała i Komorowice. Zawody prowadzone były systemem eliminacyjnym.

Wyniki były następujące: Komorowice — Biała 9:14. Niemal wszystkie kosze dla Białej uzyskał Krukowski. Biała grała w osłabionym składzie. Gra ze strony obu drużyn ambitna, lecz fair. Kobiernice — Dziedzice 14:14. Na skutek nierozstrzygniętego wyniku, sędzia zarządził 10-minutową dogrywkę, w czasie której odgrywał walkower dla Kobiernic. Kobiernice grały w odmiódnym składzie z Honkiszem na czele. Od drużyny Dziedzic jako mistrza okręgowego, spodziewano się więcej — gry piękniejszej — tym razem zawodziano się. Dziedzice okazały się drużyną przeciętną, z tą tylko różnicą, że przewyższały przeciwnika o tyle niebo, ale pod względem krzyku i hałasu na boisku. To też słusznie sędzia wykluczył z boiska w pierwszej części dogrywki przy stanie 16:16 gracz z Dziedzic Śleziaka, który, nie chcąc opuścić boisko, spowodował walkower na korzyść Kobiernic.

We finale spotkały się Kobiernice — Biała. Kobiernice wygrały zasłużenie w stos. 10:4, gdyż Biała nie dążyła wyraźnie do zwycięstwa. Zawody prowadził p. Radoń.

Zaznaczyć trzeba, że poziom wszystkich gier nie stał na odpowiednim poziomie wskutek ulewnego deszczu, jaki spadł przed samym rozpoczęciem zawodów, który zamienił boisko w jedno bagno.

W siatkówkę wygrały Komorowice z Dziedzicami 2:0, uległy zaś Kobiernicom 1:2, Po

9. Szymański — H. C. P. Poznań 14,25,15,2. 10. Kulicki — Zw. Strz. Pułtusk 14,25,16. 11. Kosior — Fort Bema Warszawa 14,28,34,8. 12. Maj — Kop. Bytom 14,31,14,4. 13. Młynarczyk — Rekord Janów 14,33,19. 14. Zieliński — Sokół Grudziądz 14,35,40. 15. Garncarz — Rywał Warszawa 14,39,00. 16. Woźniak M. — Fort Bema 14,41,25,2. 17. Kołodziejczyk — Resursa Łódź 14,48,20,2. 18. Schubert — H. C. P. Poznań 14,57,34. 19. Grzcckowski — Legia Warszawa 15,02,14,2. 20. Kluj — H. C. P. Poznań 15,02,15,6.

W pierwszym etapie startowało 79 zawodników, do drugiego 56-ciu. Ukończyło wyścig 40 zawodników.

nikacja szosowa narazie niemożliwa. Natomiast ruch pociągów Kraków — Zakopane odbywa się normalnie bez przesiadania i zbytnich opóźnień oraz w ramach pełnego rozkładu jazdy. Również w Pieninach możliwość ruchu turystycznego została przywrócona. Autobusy Nowy Targ — Czorsztyn zaczynają kursować. Jazda lodziami przez Pieniny już całkowicie możliwa, gdyż wody na Dunajcu silnie opadły. Szczawnica i Krościenko zaprowiantowane podolają wszelkim wymaganiom. Również w Żywieczynie, Rabce, Zawoju i okolicy życie letniskowe i ruch wycieczkowy odbywają się bez żadnych przeszkód. Wszystkie schroniska i ścieżki Pol. Tow. Tatrzańskiego w Pieninach, Górcach i Beskidzie Zachodnim nie ucierpiały nic od powodzi. W tych warunkach ruch turystyczny na obszarze całego Tatr, Pienin i Beskidów Zachodnich może się odbywać bez żadnych przeszkód, z wyjątkiem dojazdów samochodowych do niektórych miejscowości. Najlepszym dowodem powyższego stanu rzeczy jest okoliczność, że wielka wycieczka reprezentacyjna Klubu Alpejskiego Francuskiego, złożona z 70 osób, która przebywa obecnie w Tatrach Polskich i Pieninach realizuje swój bogaty program wycieczkowy w całości i bez przeszkód.

stochowie, które przegrał w stosunku 4:1. Protest jest uzasadniony odnośnymi przepisami P. Z. P. N. o mistrzostwie i z punktu prawnego ma widoki uwzględnienia. Okręg protest przesłał do bezpośredniego załatwienia P. Z. P. N. Na zebraniu zarządu P. Z. P. N. postanowiono protest odesłać do Czestochowy z poleceniem załatwienia go. Protest rozpatrywany był na środowym posiedzeniu. Jaka wydano jednak decyzję, narazie nie wiadomo.

C. K. S. W SZOPIENICACH. 29 bm. C. K. S. wyjeżdża do Szopienic, gdzie rozegra mecz z Roździeń-Szopienic.

„06” — NORDJA. 28 bm. w Sosnowcu „06” Mysłowice rozegra mecz z Nordją. Przedtem mecz drużyn młodocianych.

K. S. SOLWAY NA POWODZIAN. K. S. Solway w Grodźcu, chcąc przyjąć z pomocą ofiarom powodzi, 29 bm. organizuje w Grodźcu mecz ze Strzelcem z Szarleja. Czyn godny podkreślenia. Przepuszczając należy, że choćby ze względu na cel, zawody cieszyć się będą powodzeniem.

skończonych zawodach odbyła się zabawa towarzyska, w czasie której ks. Patron Znamierowski wręczył zwyciężcom zespołom nagrody w postaci dyplomów: Koszykówka: 1. Kobiernice, 2. Biała. Siatkówka: 1. Kobiernice, 2. Komorowice. (pe-ef)

Zawody lekkoatletyczne

K. S. ROZDZIEŃ-SZOPIENICE — T. G. SOKÓŁ CHORZÓW 64:63.

W ub. niedzielę odbyło się na boisku K. S. Roździeń-Szopienice spotkanie międzyklubowe pomiędzy powyższymi zespołami. Walki w poszczególnych konkurencjach ze względu na wyrównane siły, bardzo zacięte. Specjalnie wyróżnili się w szopieniczanie: Namysło H. w skoku o tyczce wynikiem 3,50, Rojek, Kosma, Zymła K. i bracia Łatkowie, u chorzowian: Węgłarczyk, Haberstroh, Luks, Żywczok, Wistuch, Zylka A. i E.

Poszczególne wyniki: 100 mtr.: 1. Łafka P. K. S. R.-S. 11,8. 2. Łafka E. — K. S. R.-S. 11,9. 3. Haberstroh (S). 400 mtr.: 1. Rojek K. S. R.-S. 54,7. 2. Rącoszek (S) 57. 3. Żywczok (S). 800 mtr.: 1. Rojek K. S. R.-S. 2,08,2. 2. Zylka A. (S) 3,12. 3. Rącoszek (S). 1.500 mtr.: 1. Luks (S) 4,57,2. 2. Kocur K. S. R.-S. 3. Zylka A. (S). 3.000 mtr.: 1. Wistuch (S) 10,8,8. 2. Luks II (S). 3. Sitko J. K. S. R.-S. 4x100 mtr.: 1. K. S. Roździeń-Szopienice 47,2 sek. 2. Sokół 49,6 sek. Olimpijska: 1. K. S. Roździeń-Szopienice 3,42,2 min. 2. Sokół 3,46,4 min. Skok wdal: 1. Haberstroh (S) 6,29. 2. Namysło H. K. S. R.-S. 6,25. 3. Swoboda K. S. R.-S. 5,95. Skok wzwyż: 1. Kosma K. S. R.-S. 1,67. 2. Namysło H. K. S. R.-S. 1,62. 3. Żywczok (S) 1,62. Tyczka: 1. Namysło H. K. S. R.-S. 3,50. 2. Korecki K. S. R.-S. 2,80. Kula: 1. Węgłarczyk (S) 12,06. 2. Kozubek (S)

11,44. 3. Grudniok K. S. R.-S. 10,78. Oszczep: 1. Zylka A. (S) 46,30. 2. Zylka E. (S) 40,55. 3. Kosma K. S. R.-S. 36,90. Dysk: 1. Zymła K. K. S. R.-S. 33,73. 2. Węgłarczyk (S) 32,90. 3. Kozubek (S) 31,88. Młot: 1. Węgłarczyk (Sokół) 33,58. 2. Grudniok K. S. R.-S. 22,54. 3. Gryc (Sokół) 20,12. Organizacja zawodów sprawna.

Sport na Śląsku

DZIS MECZ PIŁKI REZNEJ W KATOWICACH

Dziś o godz. 18 odbędzie się na boisku Miejskiego Kom. WF i PW (dawn. Pogon) mecz piłki ręcznej o mistrzostwo Śląska, pomiędzy P. Z. P. Świętochłowice a K. K. S. Pogon Katowice. Ze względu na dobre wyniki ostatnio osiągnięte przez Świętochłowiczanie, należy oczekiwać ciekawej oraz zaciętej walki. „Pogon” wystąpi w następującym składzie: Kurek, Grolík, Mach, Bimczok, Piechula, Kazek, Zgrzebniok, Baron, Wilimowski, Klukowski oraz Kaczmar.

Ze sportu robotniczego

RKS. Naprzód Chorzów — RKS. Hajduki 3:2 (2:0)
Zasłużone zwycięstwo Chorzowa.
RKS. Przyszłość, Dab —
RKS. Fryzjerski Katowice 8:1 (4:0)
Dab, prowadzi w I okręgu, pierwsze miejsce.
RKS. Wolność, Katowice III, —
RKS. Jedność Król. Huta 1:1 (1:0)
Gra typowa o punkty.
RKS. Naprzód, Roździeń —
RKS. TUR Mysłowice 4:2 (2:0)
Naprzód, Roździeń prowadzi w II okręgu, pierwsze miejsce i jest rywalem na mistrza Śląskiego.
RKS. Gwiazda, Borki —
RKS. Sila, Giszowice 0:3 (0:0)
Gwiazda przez tę porażkę spadła na czwarte miejsce.
RKS. Sila, Janów —
RKS. Biała Przemsza, Jezor 3:0 walk.
Janów wygrał walkowerem, ponieważ Jezor nie stawiał. Sprawę powyższą rozpatrzy wydział techn.

TABELA ROZGRYWEK O MISTRZOSTWO ŚL. R. S. K. O.

Okrąg I-szy.	Okrąg I-szy.			
	Gier	Pkt.	St.	bt.
Przyszłość, Dab	8	12	31:16	
Naprzód, Chorzów	9	12	23:23	
Wolność, Katowice III	7	9	24:9	
RKS. Hajduki	8	9	30:19	
Jedność, Król. Huta	10	9	29:21	
Sila, Łaziska Górne	8	7	16:18	
Fryzjerski, Katowice	10	2	8:55	
Okrąg II-gi	Gier	Pkt.	St.	bt.
Naprzód, Roździeń	10	16	21:6	
TUR Szopienice	9	12	19:12	
Gwiazda, Borki	10	10	11:17	
Sila, Giszowice	9	8	15:15	
TUR Mysłowice	9	7	16:16	
Sila, Janów	9	7	11:18	
Biała Przemsza, Jezor	8	4	7:16	

Notowania giełdy w Warszawie z dnia 27 lipca 1934 r.

Dewizy:
Belgia 123,95, 124,26, 123,64. Holandia 358,10, 359,00, 357,20. Londyn 26,67, 26,80, 26,54. Nowy Jork 5,29,375, 5,32,375, 5,26,375. Nowy Jork kabel 5,29,875, 5,32,875, 5,26,875. Paryż 34,90, 34,99, 34,81. Praga 21,90, 22,03, 21,93. Szwajcaria 172,70, 173,13, 172,27. Włochy 45,43, 45,55, 45,31. Berlin 205,00, 206,00, 204,00. Sztokholm 137,65, 138,35, 136,95. Kopenhaga 119,20, 119,80, 118,60

Waluty:
Dolar pryw. 5,28½. Tendencja niejednolita.

Poznańska giełda zbożowa

Ceny paritet Poznań.
Zyto cena transakcyjna tranz. 195 ton 15,00. Przenio 21,00—21,50; Jęczmień browarny 20,99—20,50. Jęczmień jednolity 18,25—18,75; Jęczmień zbiorowy 17,50—18,00; Otreby żytnie 12,75—13,25; Otreby pszenne średnie 12,75—13,00; Otreby pszenne grube 13,25—13,30; Owies 16,50—17,00; Groch Wiktorja 35,00—38,00; Makuch Iniany 21,50—22,00; Makuchy rzepakowe 16,25—16,75; Makuchy słonecznikowe 20,00—20,50. Maka pszenna — wszystkie gatunki o 50 gr. wyżej. Usposobienie stabilne. Transzacje na odmiennych warunkach: żyta 2250 ton, pszenicy 545 ton.

Osteosenia

ELEKTROWNIA w Radomiu pragnąc uprzężyć korzystanie z taniego prądu od stycznia br. wprowadziła taryfę blokową 749

NOWY DOMEK z ogrodem tanio sprzedam. Piotrowice, ul. Niska. Limański. 3056d

DOM sprzedam. Ochojec, Mysłowicka 34. 3054d

TANIO wypożyczam smokingi, fraki i kostiumy teatralne. Katowice, Stawowa 16, mieszkanie 8. 819

Rozbudowa targowiska w Wielkich Katowicach

Projekt użytkowania terenów nad Rawą

Katowice, w lipcu.

Już od dawna odczuwały Wielkie Katowice nagłą potrzebę uporządkowania placu i terenów koło uregulowanego odcinka Rawy przy placu ks. Piotra Skargi. Panujący tam w czasie targów ścisk, horrendalne wprost nieporządki, bezmiar błota — wytwarzały w dni targowe niebywały wprost chaos, a przytem stanowiły znakomity teren popisów dla kręcących się rzezimieszków różnego gatunku.

Daremnie pismo nasze od lat wzywało Magistrat m. Katowic do uporządkowania tego terenu i zaprowadzenia pewnego ładu. Było nawet tak daleko już, że Magistrat, głuchy na nasz głos i wołania obywateli, i wogóle nie myśląc o uporządkowaniu targowiska, snuł dziwaczne jakiejś marzenia wybudowania na Rynku „drapacza chmur“ (przebudowa starego ratusza) i w ten sposób chciał utopić poprostu setki tysięcy zł. w nieproduktywną i niedorzeczną wprost inwestycję.

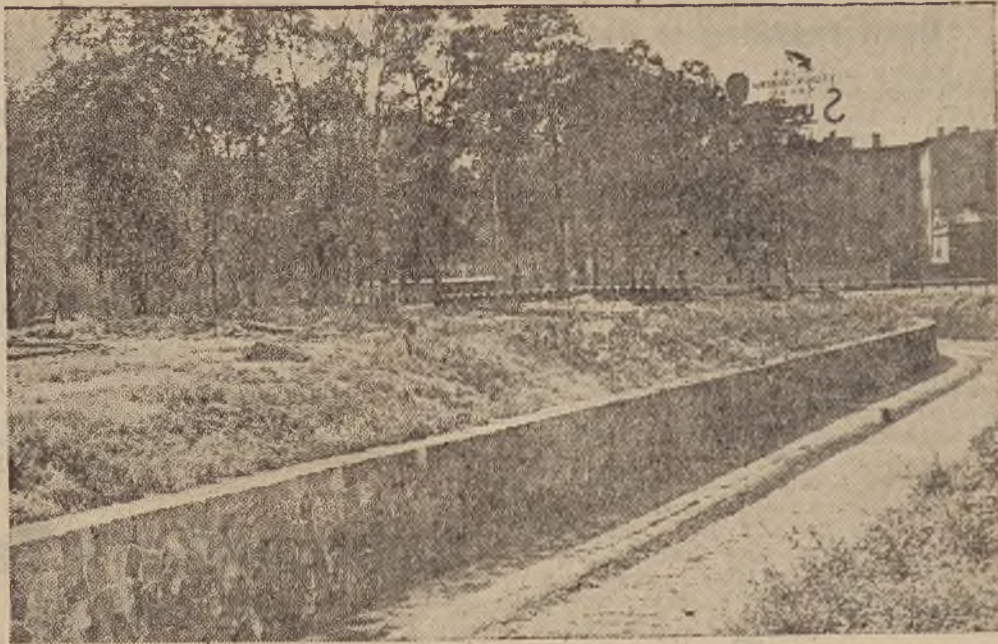
Dopiero na skutek naszego alarmu projekt ten zarzucono i podjęto nareszcie wysunięty przez nas plan uporządkowania targowiska i rozbudowy hal targowych.

Po uregulowaniu koryta Rawy na tym

pasmem wzdłuż Rawy aż do huty „Baldon“.

Jak wynika z naszych zdjęć fotograficznych stan obecny placu targowego jest poprostu optakany. Na wypadek deszczów sam plac jak i przyległa ulica ks. Piotra Skargi zamienia się w wielką kałużę błota, w którym brnie się po kostki w brudnej wodzie i błocie. Dochodzi do tego jeszcze karygodny wprost brak należytego oświetlenia, co przyczyniało się do tego, że na placu tym, w samym śródmieściu, zbierały się wieczorami różne niebezpieczne męty, wyprawiające tam swe dzikie harce.

W środku tego placu sterczy podobna do wstretnej rudery, pozostałość po Niemcach, stara hala Targowa (wymagająca od dawna remontu!), w której podczas dni targowych wśród ścisku nie do opisania kręci się bodaj więcej złodziei kieszonkowych, niż kupujących, i w której wędrowni w takich warunkach po stoiskach równa się wprost straszny męczarni i torturom. Pozatem z każdego niemal zakątka, ścian i ze stropów wygląda straszny brud i niechluiństwo. Stoi to w rażącej

Obecny plac zamkowy w Katowicach, który po wycięciu kilkunastu drzew, przeznaczony będzie na prowizoryczne targowisko.

Ag. Fot. „Polonji“ i „Siedmiu Groszy“. Fot. Cz. Datka.

przeciw hali gimnastycznej i ustępów gimnazjum Państwowego. Obraz doprawdy wstretny i niechlujny, świadczący o tem, że Magistrat starał się dotychczas o porządku na tym terenie, jak „pies o kulawą nogę“...

Przejdźmy teraz do naszkicowania projektu magistrackiego uporządkowania i rozbudowy targowiska:

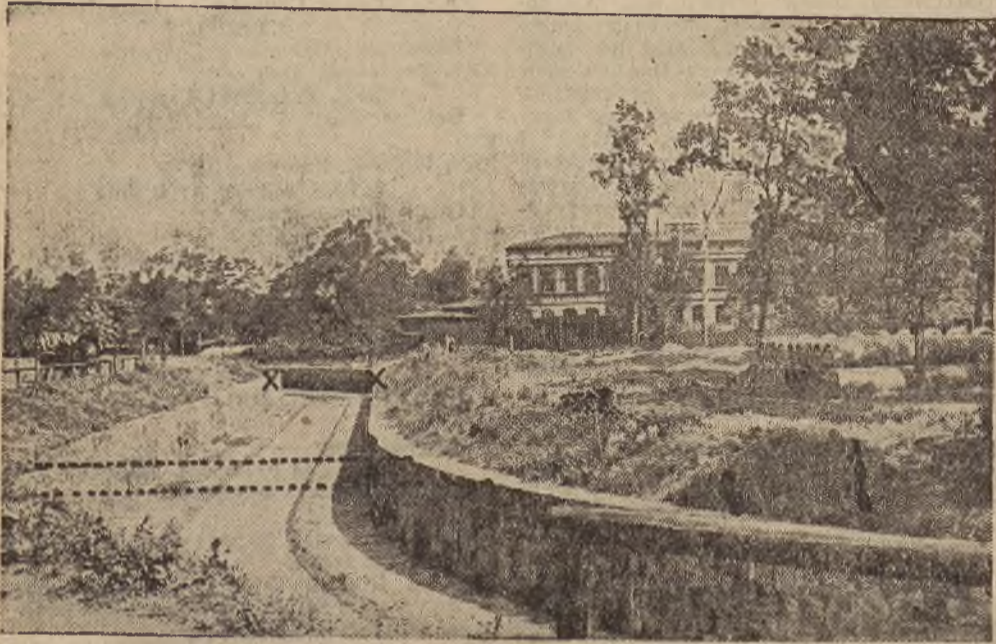
W pierwszym rzędzie więc Magistrat przystąpił do wstępnych prac około utworzenia prowizorycznego targowiska na obecnym zadrzewionym placu Zamkowym. Plac ten po wycięciu kilkunastu zawadzących drzew (niektóre pozostaną) będzie prowizorycznie umocniony względnie wyszosowany. W przedłużeniu ul. Piastowskiej poprzez ul. Zamkową i wzdłuż płołu Kat. Spółki Akcyjnej na placu Zamkowym wybudowana będzie droga brukowana, a następnie poprzez Rawę wąski most dla komunikacji kołowej do starej hali targowej. Droga ta prowadzi będzie zatem na starym targowisku po tej stronie brzegu Rawy. Dla ułatwienia pierwszego ruchu z prowizorycznego nowego targowiska prowadzić będzie poprzez Rawę na stare targowisko i do hali mały most, o szerokości 2,50 m. Most ten położony będzie w połowie koryta między drewnianym mostem przy ul. Skośnej a nowym projektowanym mostem dla ruchu kołowego, o którym wyżej wspomniamy.

Utworzenie targowiska na placu Zamkowym stanowić ma oczywiście według projektu tego pewnego rodzaju prowizorium, do czasu wybudowania na obszer-

nych terenach starego targowiska (obok obecnej hali) drugiej nowoczesnej urzędowej i obszernej hali targowej, której projekt jest już wykonany. Potrwa to oczywiście przynajmniej jakieś 2 do 3 lata. Wobec tego też w czasie tym targi poza obecną halą targową odbywać się będą na placu Zamkowym po prowizorycznym uporządkowaniu go, co ma nastąpić za 4 do 6 tygodni. Koszt przebudowy tego placu wynosić ma około 30 do 40 000 zł.

W związku z przebudową całego targowiska równocześnie przeprowadzić będzie trzeba umocnienie ulicy ks. Piotra Skargi, biegnącej wzdłuż tego placu. Naszym zdaniem Magistrat przy przeprowadzeniu tego projektu nie powinien zapomnieć również o wybudowaniu ustępu publicznego na targowisku, którego brak dotychczas dawał się dotkliwie we znaki. A wreszcie należałoby także pomyśleć o lepszym oświetleniu starego jak i prowizorycznego targowiska, by nareszcie teren ten przestał być zbiorowym punktem dla mętów i clem nocnych.

Od strony ul. Zamkowej nowy plac targowy odgródzony będzie t. zw. pacholkami drewnianymi, również jak i same brzegi Rawy. O ile chodzi o przeznaczenie prowizorycznego placu targowego na przyszłość po wykończeniu całego projektu oraz o przeznaczenie obszernej pasa nadbrzeżnego po drugiej stronie Rawy wzdłuż terenów huty Marty (znajdującej się w rozbiórce), wypowiemy nasze uwagi pod tym względem w następnym artykule naszym.

Odcinek Rawy przy placu Zamkowym w Katowicach, przez który prowadzić będą dwa mosty, jeden (xx) dla ruchu kołowego, a drugi (kreskowane linje) dla ruchu pieszego.

Ag. Fot. „Polonji“ i „Siedmiu Groszy“. Fot. Cz. Datka.

odcinku projekt ten zresztą sam się prosił o zrealizowanie.

Postaramy się w niniejszym reportażu w grubszych zarysach przedstawić stan obecny terenów, szczegóły ustalonego projektu magistrackiego, a wreszcie w drugim z kolei reportażu nasze własne uwagi co do możliwości użytkowania wielkich terenów, ciągnących się długim

wprost sprzeczności z czystością, jaką wymaga się od właścicieli stoisk, notabene grubo oplacających prawo używania ich.

Reszty obrazu dopełniają szkaradnie zamazane i zalepione brudnymi afiszami reklamowymi różnych cyrków obwieszczeń (nawet urzędowych) bez liku mury hali targowej oraz znajdującej się na-

Przygody bezrobotnego Froncka

Froncek myśli: — „To się przetrze!“
Bo tak często przecież bywa,
że upadnie parę kropeł
i tem skończy się ulewa.

Nie sprawdziło się przysłowie:
Mała chmurka — a deszcz duży
Froncek użyć chce „paryzol“,
aż się spociał — bo to nuży.

Ale wiecie wszyscy przecie,
że jeżeli człek się spieszy —
wtedy właśnie mu na przekór
w piekle djabeł sam się cieszy.

Kiedy wreszcie guz rozplątał
i „paryzol“ swój otworzył —
deszczyk przeszedł, słońce świeci,
on wygląda — nie najgorzej!

(Ciąg dalszy nastąpi)

MIESIĘCZNY ABONAMENT „7 GROSZY“ Z DOSTAWĄ DO
DOMU PRZEZ AGENTÓW LUB PRZEZ POCZTĘ W KRAJU
ZŁ. 2.31 - PRZY ZAMÓWIENIU W URZĘDZIE POCZT. ZŁ. 2.41

REDAKCJA
KATOWICE
SOBIESKIEGO 11
TELEFON 34-981
P. K. O. 301-746

CENNIK OGŁOSZEŃ W „7 GROSZACH“
1 POLE O WYMIARZE 35 mm. x 67 mm. ZŁ. 15.
OGŁOSZENIA DROBNE 20 GR. ZA SŁOWO.